

ЛІТЕРАТУРА



НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний технічний університет
імені Івана Пулюя

Кафедра транспортних технологій та механіки

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

для проведення практичних занять
з навчальної дисципліни
«Митне право»



напрямок підготовки
275 Транспортні технології
(на автомобільному транспорті)

Тернопіль - 2018

Методичні вказівки для проведення практичних занять з дисципліни «Митне право» для студентів напряму підготовки 275 «Транспортні технології (на автомобільному транспорті)» / Н. С. Марценко / - Тернопіль : ТНТУ , 2018 - 120с.

Методичне видання спрямоване на вивчення і засвоєння студентами самостійно та на підставі лекційного матеріалу теоретичної основи та практичного матеріалу з дисципліни «Митне право», аналізу внутрішнього та міжнародного законодавства, судової практики, що спрямовані на вирішення теоретичних та практичних проблем у сфері застосування норм митного права.

Розробник: к.ю.н., асистент Н. С. Марценко

Рецензент: к.т.н., асистент М. В. Бабій

Відповідальна за випуск: Н. С. Марценко

Методичні вказівки розглянуто і схвалено на методичному семінарі кафедри транспортних технологій та механіки.

Протокол № «___» від «___» «_____» 2018 року.

Методичні вказівки рекомендовано до друку методичною комісією факультету інженерії машин, споруд та технологій.

Протокол № «___» від «___» «_____» 2018 року.

ПЕРЕДМОВА

Митне право України є важливою галуззю сучасної української правової системи, яка представляє собою сукупність правових норм, що регулюють суспільні відносини у сфері митного права. Становлення та розвиток митного права як галузі права тісно пов'язано із демонополізацією митної діяльності, переходом України на умови ринкових відносин та її інтеграцією у світову економіку.

Митне право як навчальна дисципліна являє собою комплекс знань, умінь та навиків, необхідним майбутнім спеціалістам у транспортній сфері для ведення професійної діяльності. У процесі вивчення навчального курсу студенти мають засвоїти основні категорії митного права, зміст головних інститутів митного права, навчитися тлумачити конкретний зміст норм митного права та правильно їх застосовувати.

Метою вивчення дисципліни є набуття студентами знань про правові основи митної справи, головні принципи переміщення товарів та транспортних засобів через митний кордон України, митні режими, правила митного оформлення, порядок декларування, організації та здійснення митного контролю, притягнення до юридичної відповідальності за порушення митних правил.

Основними завданнями дисципліни є:

- надання студентам певного правового мінімуму знань з митного права України задля правильного тлумачення та застосування норм митного права;
- поглибити знання студентів з приводу особливостей правового регулювання перетину митного кордону України;
- розвиток логічного мислення у студентів через вирішення правових задач.

Оволодіння знаннями відбувається у формі лекцій, практичних занять, виконання студентами самостійних завдань.

Одним із видів аудиторних занять на яких базується вивчення навчальної дисципліни «Митне право» є практичні заняття, які сприяють активізації творчої діяльності студентів, спонукають до творчої, активної і напруженої праці, розвивають мислення, привчають до відповідальності і самоконтролю, активізують пошукову та дослідницьку діяльність.

Проведення практичних занять передбачає оволодіння специфічною юридичною термінологією і вміння оперувати відповідними статтями чинного законодавства при розв'язанні конфліктних ситуацій в митній діяльності, моделювання ситуацій скоєння злочинів (правопорушень) у митній сфері та застосування юридичної відповідальності. Поглиблене вивчення теоретичного матеріалу, ознайомлення із нормативно-правовими документами суто митної спрямованості (кодекси, укази, постанови, правила тощо) повинно передувати усному аналізу та висвітленню на конкретному занятті. Розкриття важливих питань практичного заняття повинно підкріплюватись посиланням на відповідні правові норми. Як показує практика, при розгляданні конкретних ситуацій та проблемних питань досягається більш високий рівень засвоювання пройденого матеріалу.

Запропоновані методичні вказівки містять перелік основних питань для вивчення під час самостійної підготовки кожної теми практичного заняття. Тематика практичних занять спрямована на набуття практичних навичок щодо вивчення загальних положень митної справи, змістів та характеристик митних режимів, основних положень здійснення митного контролю, оформлення та декларування товарів, основ здійснення митного контролю та оформлення при переміщення та через митний кордон України пасажирів, товарів та інших предметів.

Зміст та плани практичних занять з дисципліни, а також теми і питання, які виносяться на самостійного опрацювання, представлені у таблицях нижче. Окрім того, для більш поглибленого вивчення дисципліни передбачається індивідуальна робота студентів: розв'язування ситуаційних завдань, заповнення

митних документів та декларації, написання індивідуального завдання у формі реферату.

У кожній темі навчально-методичного посібника до практичних занять є: план, питання для самоконтролю, термінологічний словник, тестові завдання та задачі. Вказівки спрямовані на методичне забезпечення вивчення дисципліни «Митне право», та призначені для студентів спеціальності «Транспортні технології».

Якщо студент під час самостійної підготовки до практичного заняття не зміг виконати завдання методичних вказівок або у нього виникли додаткові питання і труднощі за матеріалами теми, - він може звернутися до викладача за консультацією у день, передбачений графіком консультацій. Студенти виконують практичні завдання самостійно під керівництвом викладача. Отримані результати записуються у зошит для практичних робіт. Кінцевим результатом має бути вміння стисло робити обґрунтовані висновки за проведеними дослідженнями. Оформлена робота подається на перевірку та підпис викладачу. Перевірка знань студентів проводиться шляхом опитування, перевірки виконаного завдання, тестування на модульному контролі.

Загалом, дисципліна «Митне право» має два модулі, дані про які наведено у тематичному плані дисципліни. Кожен блок модулів оцінюється за результатами тестування у автоматизованій системі управління ТНТУ. Окрім того, враховуються відповідно оцінені успіхи студентів на практичних заняттях. Заліковий контроль слід зарахувати як виконаний, якщо студент виконав всі заплановані в даному модулі види робіт та набрав не менше мінімального рейтингу за конкретний модуль.

Практичним заняттям студентів передують лекції, на яких розглядаються базові та проблемні положення дисципліни «Митне право». Тому готуючись до практичного заняття, студенти мають опрацювати отриманий під час лекцій матеріал та нормативно-правові акти й літературні джерела, рекомендовані до

даного курсу, а також детально опрацювати питання, передбачені для самостійного вивчення, і підготуватися до їх обговорення в аудиторії.

Джерельною базою методичних рекомендацій є сучасне законодавство України, а також підручники, навчальні посібники та науково-практичні коментарі до нормативних актів законодавства України, міжнародне законодавство.

ЗМІСТ:

Програма навчальної дисципліни	7
Структура навчальної дисципліни	9
Практичне заняття № 1	15
Практичне заняття № 2	21
Практичне заняття № 3	29
Практичне заняття № 4	37
Практичне заняття № 5	46
Практичне заняття № 6	55
Практичне заняття № 7	65
Практичне заняття № 8	75
Практичне заняття № 9	84
Структура проведення практичного заняття	91
Критерії та форми оцінювання	92
Теми для виконання індивідуального завдання	97
Основні правові визначення понять	103
Література	116

Програма навчальної дисципліни

Робоча програма даної навчальної дисципліни – це короткий перелік тем, їх змісту, завдань та стратегії курсу, які розроблені із урахуванням особливостей викладання курсу на факультеті інженерії машин, споруд та технологій Тернопільського національного технічного університету ім. І. Пулюя.

Зміст та обсяг курсу обумовив вибір активних форм навчання, які формують потребу і вміння самостійного поповнення спеціальних правових знань з митного права України.

Модуль 1

Змістовий модуль 1. *Нормативно-правові основи митної справи.*

Тема 1. Митна справа. Поняття та джерела митного права України.

Тема 2 . Структура та організація діяльності митних органів в Україні.

Змістовий модуль 2. *Правові основи переміщення через митний кордон.*

Тема 3. Переміщення товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.

Тема 4. Поняття та види митних режимів.

Тема 5. Декларування товарів.

Модуль 2

Змістовний модуль 1. *Основи регулювання митної політики.*

Тема 6. Митне оформлення.

Тема 7. Митний контроль. Організація митного контролю.

Тема 8. Митно-тарифне регулювання. Правові основи нетарифного регулювання заходів митної політики.

Змістовний модуль 2. *Правоохоронний аспект діяльності митних органів та міжнародне співробітництво.*

Тема 9. Порухення митних правил. Особливості юридичної відповідальності.

Тема 10. Запобігання та протидія контрабанді. Міжнародне співробітництво.

Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього о	у тому числі					усього о	у тому числі				
		л	п	ла б	ін д	с.р .		л	п	ла б	ін д	с.р .
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль 1												
Змістовий модуль 1. Нормативно-правові основи митної справи												
Тема 1. Митна справа. Поняття та джерела митного права України.	10	2	2			6						
Тема 2. Структура та організація діяльності митних органів в Україні.	9	2	2			5						
Разом за змістовим модулем 1	19	4	4			11						
Змістовий модуль 2. Правові основи переміщення через митний кордон												
Тема 3. Переміщення	13	4	2			7						

товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.												
Тема 4. Поняття та види митних режимів.	13	4	2			7						
Тема 5. Декларування товарів.	12	4	1			7						
Разом за змістовим модулем 2	38	1 2	3			21						
Усього годин	57	1 6	7			32						
Модуль 2												
Змістовий модуль 1. Основи регулювання митної політики												
Тема 6. Митне оформлення.	13	4	1			8						
Тема 7. Митний контроль. Організація митного контролю.	12	4	2			6						

Тема 8. Митно-тарифне регулювання. Правові основи нетарифного регулювання заходів митної політики.	14	4	2			8						
Разом за змістовим модулем 1	39	12	5			22						
Змістовий модуль 2. Правоохоронний аспект діяльності митних органів та міжнародне співробітництво												
Тема 9. Порушення митних правил. Особливості юридичної відповідальності	12	4	2			6						
Тема 10. Запобігання та протидія контрабанді. Міжнародне співробітництво.	12	4	2			6						
Разом за змістовим модулем 2	24	8	4			12						

Усього годин	63	20	9			34						
---------------------	-----------	-----------	----------	--	--	-----------	--	--	--	--	--	--

Теми лекційних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Митна справа. Поняття та джерела митного права України.	2
2	Структура та організація діяльності митних органів в Україні.	2
3	Переміщення товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.	4
4	Поняття та види митних режимів.	4
5	Декларування товарів.	4
6	Митне оформлення.	4
7	Митний контроль. Організація митного контролю.	4
8	Митно-тарифне регулювання. Правові основи нетарифного регулювання заходів митної політики.	4
9	Порушення митних правил. Особливості юридичної відповідальності.	4
10	Запобігання та протидія контрабанді. Міжнародне співробітництво.	4
Всього з дисципліни – 36 години лекцій		

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Митна справа. Поняття та джерела митного права України.	2
2	Структура та організація діяльності митних органів в Україні.	2

3	Переміщення товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.	2
4	Поняття та види митних режимів.	2
5	Митне оформлення. Декларування товарів.	2
6	Митний контроль. Організація митного контролю.	2
7	Митно-тарифне регулювання. Правові основи нетарифного регулювання заходів митної політики.	2
8	Правові наслідки порушення митних правил. Запобігання та протидія контрабанді. Міжнародне співробітництво.	4
Всього з дисципліни – 18 години практичних занять		

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Митна справа. Історія становлення митної справи Поняття та джерела митного права України.	6
2	Структура та організація діяльності митних органів в Україні.	5
3	Переміщення товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.	7
4	Поняття та види митних режимів.	7
5	Декларування товарів.	7
6	Митне оформлення.	8
7	Митний контроль. Організація митного контролю.	6
8	Митно-тарифне регулювання. Правові основи нетарифного регулювання заходів митної політики.	8
9	Порушення митних правил. Особливості юридичної відповідальності за порушення митних правил та порядок її	6

	застосування.	
10	Запобігання та протидія контрабанді. Міжнародне співробітництво.	6
Всього з дисципліни – 66 годин самостійної роботи		

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 1

ТЕМА 1: Митна справа. Поняття та джерела митного права України.

МЕТА: з'ясувати поняття митної справи, окреслити її зміст, з'ясувати поняття, предмет та метод митного права, визначити поняття та види митно-правових відносин.

План:



1. Поняття, зміст та періоди становлення митної справи в Україні.
2. Основні складові митної політики.
3. Поняття, предмет та метод митного права.
4. Система митного права. Класифікація джерел митного права.
5. Митно-правові відносини: поняття та структура.

Питання для самоконтролю:

1. Охарактеризуйте основні риси митної політики.
2. У чому полягає специфіка змісту митної справи?
3. Які основні функції митної політики?
4. Які завдання державної політики у сфері митної справи?
5. Назвіть історичні періоди розвитку митної справи в Україні.
6. Чи є митне право самостійною галуззю права?
7. Які складові системи митного права?
8. Назвіть предмет митного права.
9. Які є групи методів митного права?
10. Перелічіть джерела митного права.
11. Який склад митних правовідносин?
12. Як класифікуються митні правовідносини?



Термінологічний словник:



митна справа, митна політика, митні інтереси України, митна безпека, митне право, предмет митного права, митні правовідносини.

Тестові завдання:

1. Митний кодекс України прийнятий:

- а) 10 листопада 2011 року;
- б) 21 вересня 2001 року;
- в) 13 березня 2012 року.

2. Предметом правового регулювання митного права є:

- а) суспільні відносини, що виникають з приводу переміщення через митний кордон України товарів, предметів, транспортних засобів;
- б) відносини між державами з приводу експортно-імпортних операцій;
- в) відносини між службовими особами митниці та громадянами, які перетинають митний кордон.

3. Визначення «національні інтереси України, забезпечення та реалізація яких досягається шляхом здійснення державної митної справи» відповідає поняттю:

- а) державна митна політика;
- б) митні інтереси України;
- в) митна безпека.



4. Митне право є:

- а) самостійною галуззю права;
- б) спеціальною галуззю права;
- в) комплексною галуззю права.

5. Які є спеціальні методи митного права як науки:

- а) спеціально-юридичний;
- б) системно-функціональний;
- в) аналізу та синтезу.

6. *Визначення «стан захищеності митних інтересів України» відповідає поняттю:*

- а) державна митна політика;
- б) митні інтереси України;
- в) митна безпека.

7. *До структури митних правовідносин не входять:*

- а) об'єкт;
- б) зміст;
- в) суб'єктивна та об'єктивна сторони митних правовідносин.

8. *«Територія, зайнята сушею, територіальне море, внутрішні води та повітряний простір, а також території вільних митних зон, штучні острови, установки і споруди, створені у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України» є:*

- а) митним кордоном України;
- б) митною територією України;
- в) митною зоною.

9. *Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, які передбачені Митним кодексом, застосовуються:*

- а) правила міжнародного договору України;
- б) норми Митного кодексу України;
- в) правила інших законів України.

10. *Яке із двох понять ширше за змістом: «митна політика» чи «митна справа»:*

- а) митна політика;
- б) митна справа;
- в) ці поняття тотожні.

Правовий путівник:

Стаття 1 Митного кодексу України (МКУ) «Законодавство України з питань державної митної справи»:

1. Законодавство України з питань державної митної справи складається з Конституції України, МКУ, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у ст. 7 МКУ, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання МКУ та інших законодавчих актів.

2. Відносини, пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються МКУ, Податковим кодексом та іншими законами України з питань оподаткування.

3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені МКУ та іншими законами України, застосовуються правила міжнародного договору України.



Стаття 3 МКУ «Особливості застосування законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи»:

1. При здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день прийняття митної декларації органом доходів і зборів України.

2. У разі якщо законодавством України передбачена можливість виконання митних формальностей без подання митної декларації, застосовуються норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день виконання таких формальностей.

3. Норми законів України, які пом'якшують або скасовують відповідальність особи за порушення митних правил, передбачені МКУ, мають зворотну дію в часі, тобто їх норми поширюються і на правопорушення, вчинені до прийняття цих законів. Норми законів України, які встановлюють або посилюють відповідальність за такі правопорушення, зворотної дії в часі не мають.

4. У разі якщо норми законів України чи інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків підприємств і громадян, які переміщують товари, транспортні засоби

комерційного призначення через митний кордон України або здійснюють операції з товарами, що перебувають під митним контролем, чи прав та обов'язків посадових осіб органів доходів і зборів, внаслідок чого є можливість прийняття рішення як на користь таких підприємств та громадян, так і на користь органу доходів і зборів, рішення повинно прийматися на користь зазначених підприємств і громадян.

Стаття 5 МКУ «Державна митна політика»:

1. Державна митна політика - це система принципів та напрямів діяльності держави у сфері захисту митних інтересів та забезпечення митної безпеки України, регулювання зовнішньої торгівлі, захисту внутрішнього ринку, розвитку економіки України та її інтеграції до світової економіки. Державна митна політика є складовою частиною державної економічної політики.

Стаття 6 МКУ «Митні інтереси та митна безпека»:

1. Митні інтереси України - це національні інтереси України, забезпечення та реалізація яких досягається шляхом здійснення державної митної справи.

2. Митна безпека - це стан захищеності митних інтересів України.

Стаття 7 МКУ «Державна митна справа»:

1. Встановлені порядок і умови переміщення товарів через митний кордон України, їх митний контроль та митне оформлення, застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, справляння митних платежів, ведення митної статистики, обмін митною інформацією, ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, здійснення відповідно до закону державного контролю нехарчової продукції при її ввезенні на митну територію України, запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил, організація і забезпечення діяльності органів доходів і зборів та інші заходи, спрямовані на реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, становлять державну митну справу.

2. Державна митна справа здійснюється з дотриманням прийнятих у міжнародній практиці форм декларування товарів, методів визначення митної вартості товарів, систем класифікації та кодування товарів та системи митної статистики, інших загальновизнаних у світі норм і стандартів.

3. Засади державної митної справи, зокрема, правовий статус органів доходів і зборів, митна територія та митний кордон України, процедури митного контролю та митного

оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, митні режими та умови їх застосування, заборони та/або обмеження щодо ввезення в Україну, вивезення з України та переміщення через територію України транзитом окремих видів товарів, умови та порядок справляння митних платежів, митні пільги, визначаються МКУ та іншими законами України.

4. Безпосереднє керівництво здійсненням державної митної справи покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Стаття 8 МКУ «Принципи здійснення державної митної справи»:

1. Державна митна справа здійснюється на основі принципів:

- 1) виключної юрисдикції України на її митній території;*
- 2) виключних повноважень органів доходів і зборів України щодо здійснення державної митної справи;*
- 3) законності та презумпції невинуватості;*
- 4) єдиного порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України;*
- 5) спрощення законної торгівлі;*
- 6) визнання рівності та правомірності інтересів усіх суб'єктів господарювання незалежно від форми власності;*
- 7) додержання прав та охоронюваних законом інтересів осіб;*
- 8) заохочення доброчесності;*
- 9) гласності та прозорості;*
- 10) відповідальності всіх учасників відносин, що регулюються МКУ.*

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 2

ТЕМА 2: Структура та організація діяльності митних органів в Україні.

МЕТА: з'ясувати структуру митних органів в Україні, окреслити завдання митних органів України, визначити правовий статус митниць та митних постів.

План:

1. Організаційно-правові основи діяльності митних органів України.
2. Завдання митних органів України.
3. Правовий статус Державної фіскальної служби України.
4. Регіональні митниці в Україні. Спеціалізовані митні органи.
5. Правовий статус митниць та митних постів.
6. Проходження служби у митних органах України.



Питання для самоконтролю:

1. Назвіть особливості державного регулювання діяльності митних органів.
2. Яка структура митних органів України?
3. Які повноваження Голови Державної фіскальної служби України?
4. Які є види митниць?
5. Що входить до компетенції регіональних митниць?
6. Чим відрізняється поняття «митниця» і «митний пост»?
7. Що таке «митна варта»?
8. Які ви знаєте обов'язки працівника митної служби?
9. Чи є працівник митниці державним службовцем?
10. Який порядок присвоєння спеціальних звань посадовим особам митної служби?



Термінологічний словник:



митні органи, Державна фіскальна служба, митниця, регіональна митниця, митний пост, митна служба.

Тестові завдання:

1. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи утворюється, реорганізовується та ліквідовується:

- а) Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України;
- б) Прем'єр-міністром України;
- в) Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра.



2. До митних органів відносяться:

- а) спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи, регіональні митниці, митниці, спеціалізовані установи;
- б) спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи, регіональні митниці, митниці;
- б) експлуатаційні, транспортні, інформаційно-аналітичні, кінологічні спеціалізовані установи та освітні організації.

3. Митне оформлення товарів, які ввозяться на митну територію України громадянами у несупроводжуваному багажі та вантажних відправленнях, здійснюється:

- а) у пункті пропуску через державний кордон України, що найближче розташований до місця постійної реєстрації громадянина;
- б) у митному органі за місцем постійної реєстрації громадянина;
- в) у пунктах пропуску через державний кордон України, перелік яких встановлено Кабінетом Міністрів України.

4. На якій митниці повинна проводитися акредитація суб'єкта ЗЕД?

- а) на митниці за місцем перетинання вантажем кордону;
- б) за місцем отримання вантажу;
- в) на митниці за місцем державної реєстрації суб'єкта господарювання.

5. Відповідно до Митного кодексу України митницею призначення вважається:

- а) будь-який митний орган, у якому закінчується перевезення вантажу за зовнішньоторговельною угодою;*
- б) будь-який митний орган, у якому закінчується перевезення вантажу митною територією України;*
- в) будь-який митний орган, у якому розпочинається перевезення товару відповідно до умов зовнішньоторговельної угоди.*

6. Відповідно до Митного кодексу України митницею відправлення вважається:

- а) будь-який митний орган, з якого для всієї партії товарів (або окремої її частини) розпочинається переміщення митною територією України;*
- б) будь-який митний орган, у якому закінчується перевезення вантажу за зовнішньоторговельною угодою;*
- в) будь-який митний орган, у якому розпочинається перевезення товару відповідно до умов зовнішньоторговельної угоди.*

7. Якою мовою можуть оформлюватися митні документи?

- а) тільки українською мовою;*
- б) українською або офіційними мовами митних союзів, якщо Україна є членом цих союзів;*
- в) українською із дублювання англійською.*

8. Письмова заява встановленої форми, що подається митному органу і містить відомості щодо товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України, необхідні для їх митного оформлення – це:

- а) митна декларація;*
- б) акредитаційна заява;*
- в) ліцензія на експорт.*

9. Термін доставки товарів у митницю призначення при здійсненні перевезення автомобільним транспортом становить:

- а) 3 доби;*

- б) 5 діб;
- в) 10 діб.

10. Митним брокером може бути:

- а) юридична особа-резидент;
- б) юридична особа – нерезидент;
- в) фізична особа – резидент.

Практичне завдання:

Задача:

Інспектор митної служби 1 рангу Василевський маючи значний досвід роботи в митних органах вирішив за сумісництвом викладати в Академії митної служби України, а також заснувати приватне підприємство – склад тимчасового зберігання.



Чи дозволяє це йому зробити законодавство України?

Правовий путівник:

Стаття 569 МКУ «Посадові особи органів доходів і зборів»:

1. *Працівники органів доходів і зборів, на яких покладено виконання завдань, зазначених у статті 544 МКУ, здійснення організаційного, юридичного, кадрового, фінансового, матеріально-технічного забезпечення діяльності цих органів, є посадовими особами. Посадові особи органів доходів і зборів є державними службовцями.*



2. *Особи, вперше прийняті на службу до органів доходів і зборів на посади, які передбачають виконання завдань, зазначених у статті 544 МКУ, здійснення організаційного, юридичного, кадрового, фінансового, матеріально-технічного забезпечення діяльності цих органів, приймають Присягу державних службовців, якщо раніше вони не приймали такої Присяги.*

3. Правове становище посадових осіб органів доходів і зборів визначається МКУ, а в частині, не врегульованій ним, - законодавством про державну службу та іншими актами законодавства України.

Стаття 570 МКУ «Особливості прийняття на службу до органів доходів і зборів»:

1. На службу до органів доходів і зборів приймаються громадяни України, які досягли 18-річного віку і здатні за своїми діловими та моральними якостями, освітнім рівнем і станом здоров'я виконувати завдання, покладені на ці органи. З прийняттям на службу може бути встановлено випробування відповідно до Закону України «Про державну службу».

2. Прийняття на службу до митних органів України здійснюється на конкурсній основі, якщо інше не передбачено законом. Порядок проведення конкурсу визначається Кабінетом Міністрів України. Прийняття та службу до органів доходів і зборів на посади, перебування на яких не пов'язане з проходженням державної служби, здійснюється в порядку, визначеному законодавством України про працю.

3. На службу до органів доходів і зборів не можуть бути прийняті особи, визнані в установленому порядку недієздатними або обмеженими у дієздатності, особи, які мають судимість за вчинення умисного злочину, а також особи, які протягом року, що передував їх зверненню до органу доходів і зборів з приводу працевлаштування, притягувалися до адміністративної відповідальності за вчинення корупційних діянь та інших правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Стаття 573 МКУ «Спеціальні звання посадових осіб органів доходів і зборів»:

1. Посадовим особам органів доходів і зборів присвоюються такі спеціальні звання:

- 1) дійсний державний радник податкової та митної справи
- 2) державний радник податкової та митної справи I рангу;
- 3) державний радник податкової та митної справи II рангу;
- 4) державний радник податкової та митної справи III рангу;
- 5) радник податкової та митної справи I рангу;
- 6) радник податкової та митної справи II рангу;
- 7) радник податкової та митної справи III рангу;
- 8) інспектор податкової та митної справи I рангу;
- 9) інспектор податкової та митної справи II рангу;
- 10) інспектор податкової та митної справи III рангу;

11) інспектор податкової та митної справи IV рангу;

12) молодший інспектор податкової та митної справи.

3. Спеціальні звання податкової та митної справи присвоюються довічно. Позбавлення спеціальних звань здійснюється виключно за вироком суду у випадках, передбачених Кримінальним кодексом України.

Стаття 575 МКУ «Система професійної освіти у сфері державної митної справи»:

1. Система професійної освіти у сфері державної митної справи включає:

1) підготовку фахівців з вищою освітою;

2) перепідготовку працівників органів доходів і зборів;

3) підготовку наукових та науково-педагогічних кадрів;

4) підвищення кваліфікації працівників органів доходів і зборів;

5) організацію навчання працівників органів доходів і зборів без відриву від роботи.

2. Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації працівників органів доходів і зборів здійснюються у спеціалізованих навчальних закладах органів доходів і зборів та у спеціалізованому органі з питань спеціалізованої підготовки та кінологічного забезпечення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Підготовка фахівців з вищою освітою для органів доходів і зборів за окремими напрямками може здійснюватися також у вищих навчальних закладах іншого галузевого підпорядкування за державним замовленням.

Стаття 581 МКУ «Право посадових осіб органів доходів і зборів застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю»:

1. У випадках, передбачених МКУ, посадові особи органів доходів і зборів під час виконання службових обов'язків можуть застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю.

2. Для забезпечення правильного та ефективного застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї з посадовими особами органів доходів і зборів проводяться заняття із спеціальної підготовки та періодичні перевірки придатності до зазначених дій. Порядок проведення таких занять та перевірок затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

3. За неправомірне застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї посадові особи органів доходів і зборів несуть відповідальність, передбачену законом.

Стаття 582 МКУ «Застосування фізичної сили»:

1. Посадові особи органів доходів і зборів під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати фізичну силу для:

- 1) припинення порушень митних правил, затримання осіб, які їх вчинили, подолання опору законним розпорядженням або вимогам посадових осіб органів доходів і зборів;*
- 2) забезпечення доступу до приміщень або на території, де знаходяться товари, що перебувають під митним контролем;*
- 3) припинення інших дій, що перешкоджають виконанню обов'язків, покладених на посадових осіб органів доходів і зборів, якщо ненасильницькі засоби впливу не забезпечують виконання цих обов'язків.*

Стаття 583 «Застосування спеціальних засобів»:

1. Посадові особи органів доходів і зборів під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати наручники, гумові кийки, сльозоточиві речовини, обладнання для відкриття приміщень, засоби для примусової зупинки транспортних засобів та інші спеціальні засоби для:

- 1) відбиття нападу безпосередньо на них або на інших осіб;*
- 2) відбиття нападу на будинки, будівлі, споруди, транспортні засоби, що належать органам доходів і зборів, спеціалізованим навчальним закладам та науково-дослідній установі органів доходів і зборів або використовуються ними, на підприємства, установи та організації, в приміщеннях та/або на території яких здійснюється митний контроль, на товари, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;*
- 3) затримання правопорушників, їх доставки до службового приміщення органу доходів і зборів, якщо ці особи чинять опір та іншу протидію або можуть завдати шкоди оточуючим чи собі;*
- 4) припинення фізичного опору, що чиниться посадовій особі органів доходів і зборів;*
- 5) проникнення до приміщень або на території, де можуть знаходитися предмети контрабанди або безпосередні предмети порушення митних правил;*
- 6) зупинення транспортного засобу, водій якого не виконав вимогу посадової особи органів доходів і зборів про зупинення.*

2. Забороняється застосовувати спеціальні засоби до жінок з явними ознаками вагітності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними

збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

3. За наявності обставин, що не дають можливості уникнути застосування спеціальних засобів, вжиті заходи не повинні перевищувати меж, необхідних для забезпечення виконання завдань, покладених на митну службу України, і повинні зводити до мінімуму можливість заподіяння шкоди здоров'ю правопорушників.

4. Перелік спеціальних засобів, що використовуються посадовими особами органів доходів і зборів, та порядок їх застосування визначаються Кабінетом Міністрів України.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 3

ТЕМА 3: Переміщення товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.

МЕТА: з'ясувати особливості переміщення товарів, предметів, транспортних засобів через митний кордон України, дослідити митні операції на різних видах транспорту.

План:

1. Порядок та умови переміщення громадянами України товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України.



2. Правове регулювання декларування та переміщення через митний кордон України національної валюти, іноземної валюти, платіжних карток, банківських металів.

3. Митні операції на залізничному та автомобільному транспорті.

4. Митні операції на трубопровідному транспорті та лініях електропередач.

5. Митні операції на повітряному та водному транспорті.

Питання для самоконтролю:

1. Визначіть поняття «митний кордон».

2. Які основні умови переміщення громадянами України товарів, предметів і транспортних засобів через митний кордон України?



3. Які особливості переміщення іноземної валюти через митний кордон України?

4. У чому особливості митних операцій на трубопровідному транспорті?

5. Охарактеризуйте способи переміщення товарів?

6. Дайте поняття «контрафактних товарів».

7. Як визначається вартість товарів та їх оподаткування?

8. Назвіть перелік товарів промислового призначення, вивезення яких за межі митної території України не допускається.

9. Коротко охарактеризуйте спрощений митний контроль.

Термінологічний словник:



митний кордон, спрощений митний контроль, пункт пропуску на митному кордоні, товар, товари промислового призначення, контрафактні товари, предмет, транспортний засіб, митна територія, банківські метали.

Тестові завдання:

1. У разі ввезення на митну територію України товарів і транспортних засобів митний контроль розпочинається:

- а) з моменту пред'явлення товарів і транспортних засобів для митного оформлення та їх декларування;
- б) з моменту перетинання ними митного кордону України;
- в) після здійснення у повному обсязі митного оформлення товарів і транспортних засобів та перетинання ними митного кордону України.

2. У разі вивезення з митної території України товарів і транспортних засобів митний контроль закінчується:

- а) з моменту пред'явлення товарів і транспортних засобів для митного оформлення та їх декларування;
- б) з моменту перетинання ними митного кордону України;
- в) після здійснення у повному обсязі митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

3. З товарами і транспортними засобами, митне оформлення яких не закінчено, навантаження, вивантаження, перевантаження, розпакування, упакування, зміна транспортного засобу тощо може проводитися:

- а) з дозволу митного органу;
- б) з дозволу власника товару або особи, що представляє його інтереси;

в) взагалі проводитися не може до завершення процедури митного оформлення.

4. У відповідності із Митним кодексом України, розвантажувальні, навантажувальні, перевантажувальні та інші операції, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, проводяться підприємствами залізниці за рахунок:

- а) коштів залізниці (станції призначення);
- б) власників або одержувачів товарів;
- в) власників товарів або уповноважених ними осіб.



5. Під операцією бекхолу розуміється операція, під час якої здійснюється приймання-передача природного газу шляхом документального оформлення таких (передбачених Митним кодексом) зустрічних потоків:

- а) природного газу, що знаходиться в суміжних газотранспортних системах, - перевізниками - операторами газотранспортних систем України та суміжної іноземної держави за кожним пунктом приймання-передачі газу окремо без його переміщення трубопровідним транспортом через митний кордон України;
- б) природного газу, що обов'язково знаходиться в газотранспортній системі та/або у газосховищах України під митним контролем, - перевізником - оператором газотранспортної системи України та оператором газосховища з його фізичним закачуванням/відбором в/з газосховища.
- в) природного газу, що знаходиться в газотранспортній системі та/або у газосховищах України під митним контролем, - перевізником - оператором газотранспортної системи України та оператором газосховища без його фізичного закачування/відбору в/з газосховища.

6. Контрафактні товари – це:

- а) товари, що не є українськими та товари, що втратили митний статус українських товарів відповідно до Митного кодексу України;

б) товари, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, ввезення яких на митну територію України або вивезення з цієї території є порушенням прав інтелектуальної власності;

в) товари, які є об'єктами матеріальної або духовної культури, що мають художнє, історичне, етнографічне та наукове значення.

7. Валютними цінностями є:

а) валюта України та іноземна валюта, цінні папери та платіжні документи, банківські метали;

б) іноземна валюта, цінні папери, банківські метали;

в) іноземна та національна валюта, банківські метали.

8. До банківських металів не відноситься:

а) платина та метали платинової групи, доведені до найвищих проб відповідно до світових стандартів;

б) монети, вироблені із дорогоцінних металів;

в) дорогоцінне каміння.

9. При митному оформленні товарів і транспортних засобів митними органами може надаватися відстрочення щодо сплати:

а) мита та митних зборів;

б) митних зборів;

в) мита.

10. Органи доходів і зборів з метою забезпечення схоронності припасів можуть у разі потреби накладати на них:

а) заставу;

б) митне забезпечення;

в) митні гарантії.

Практичні завдання:

Задача 1:

Громадянин Василенко отримав у Польщі в спадщину автомобіль 1990 року випуску і житловий будинок. Продавши будинок, Василенко за одержану

виручку придбав ще один автомобіль. На прикордонній митниці Василенко пред'явив 2 автомобілі та 12 000 дол. США як залишок від проданого будинку. *Які будуть Ваші дії у даному випадку щодо пропуску автомобілів та валюти на митну територію України?*

Задача 2:

Громадян Іванов мешкаючи в одному з прикордонних регіонів, ввіз в Україну автомобіль “Lotus” поза місцем розташування органів доходів і зборів з ухиленням від митного контролю і зберігав його у власному гаражі протягом двох років. При спробі продати автомобіль він не мав відповідних документів і був затриманий.



Здійсніть юридичний аналіз ситуації.

Задача 3:

Морське торгове судно везе комерційний вантаж з України до Італії під прапором України. Під час митного оформлення працівник митниці у встановленому законом порядку вимагає декларування особистих речей членів екіпажу. Один з членів екіпажу заявляє, що ця процедура незаконна, так як пересікаючи раніше митний кордон на авіатранспорті десятки разів, така процедура не проводилась.

Дати правову оцінку ситуації.

Чи можна на морському транспорті вимагати пред'явлення для декларування особистих речей членів екіпажу?

Що може бути в разі відмови членів екіпажу (одного або ж усіх) подати для декларування інформацію про особисті речі членів екіпажу?

Правовий путівник:

Стаття 186 МКУ «Засоби та способи переміщення товарів»:

1. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється засобами авіаційного, водного, автомобільного, залізничного, трубопровідного



транспорту та лініями електропередачі, а також змішаними перевезеннями. Під змішаним (комбінованим) перевезенням розуміється міжнародне перевезення вантажів щонайменш двома різними видами транспорту відповідно до договору змішаного (комбінованого) перевезення з місця в одній країні, де вантажі переходять у відання оператора такого перевезення, до визначеного місця доставки в іншій країні.

2. Залежно від наявності перевізника, відправника, одержувача, а також договору на перевезення товари переміщуються у: 1) вантажних відправленнях; 2) супроводжуваному багажі; 3) несупроводжуваному багажі; 4) ручній поклажі; 5) міжнародних поштових відправленнях; 6) міжнародних експрес-відправленнях.

Стаття 187 МКУ «Митні формальності на транспорті»:

1. Транспортні засоби комерційного призначення, якими переміщуються пасажирів та/або товари через митний кордон України, підлягають митному контролю та митному оформленню.

2. Митні формальності, що здійснюються під час митного контролю та митного оформлення транспортних засобів комерційного призначення, якими переміщуються пасажирів та/або товари через митний кордон України, мають уніфікований характер і не залежать від країни реєстрації або країни - власника транспортного засобу, країни, з якої прибув цей транспортний засіб, або країни, куди він прямує, крім випадків, передбачених міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону, та відповідними міжнародними актами, в частині застосування санкцій та обмежень у торгівлі з окремими країнами.

Стаття 191 МКУ «Права та обов'язки перевізника»:

1. Перевізники мають право:

1) не приймати для перевезення між органами доходів і зборів товари у разі оформлення митних та/або транспортних документів з порушенням порядку, встановленого законодавством України;

2) замінювати моторний транспортний засіб, попередньо повідомивши орган доходів і зборів призначення про причини такої заміни (технічний стан, екологічні вимоги, економічна доцільність);

3) замінювати уповноважену перевізником особу (водія), відповідальну за доставку товарів до органу доходів і зборів призначення, попередньо повідомивши цей орган про причини такої заміни (стан здоров'я, візові питання, вимоги Європейської угоди щодо

роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення);

4) з дозволу органу доходів і зборів призначення вивантажувати товар на склад цього органу, якщо доставлені перевізником товари, що перебувають під митним контролем, протягом трьох діб не будуть заявлені відповідальною за це особою до жодного митного режиму. У такому разі витрати на вивантаження та зберігання товару відшкодовуються його власником;

5) отримувати роз'яснення причин відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

2. Перевізники зобов'язані:

1) під час прийняття товарів до перевезення перевіряти точність відомостей щодо кількості вантажних місць, їх маркування, номери, зовнішній стан товарів та їх пакування. У разі неможливості такої перевірки вносити відповідний запис до міжнародної автомобільної накладної (CMR);

2) у строк, встановлений статтею 95 МКУ, доставляти товари до органу доходів і зборів призначення, а також подавати передбачені законодавством документи на них;

3) не розпочинати вивантаження чи перевантаження товарів без дозволу органу доходів і зборів;

4) у разі прибуття до органу доходів і зборів призначення у неробочий час забезпечувати схоронність товарів і вживати визначених органом доходів і зборів заходів для недопущення їх несанкціонованого вилучення з-під митного контролю.

Стаття 196 МКУ «Заборона щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України»:

1. Не можуть бути пропущені через митний кордон України:

1) товари, переміщення яких через митний кордон України заборонено законом;

2) товари, на пропуск яких відповідно до закону потрібні дозволи інших державних органів, за відсутності цих дозволів (крім алкогольних напоїв і тютюнових виробів, а також харчових продуктів для власного споживання, що ввозяться громадянами в обсязі та в порядку, встановлених статтею 376 та частиною другою статті 378 МКУ);

3) товари, що переміщуються через митний кордон України з порушенням вимог МКУ та інших законів України, крім випадків, передбачених МКУ.

2. *Перевізник зобов'язаний здійснити зворотне вивезення товарів, ввезення і транзит яких на митну територію України заборонений.*

Стаття 197 МКУ «Обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України»:

1. *У випадках, передбачених законом, на окремі товари встановлюються обмеження щодо їх переміщення через митний кордон України. Пропуск таких товарів через митний кордон України та їх митне оформлення здійснюються органами доходів і зборів на підставі отриманих з використанням засобів інформаційних технологій документів, які підтверджують дотримання зазначених обмежень, виданих державними органами, уповноваженими на здійснення відповідних контрольних функцій, іншими юридичними особами, уповноваженими на їх видачу, якщо подання таких документів органам доходів і зборів передбачено законами України.*

2. *Переліки таких товарів (із зазначенням їх опису та коду згідно з УКТ ЗЕД), а також порядок видачі відповідних дозволів та їх обігу з використанням засобів інформаційних технологій затверджуються Кабінетом Міністрів України.*

3. *Обмеження щодо ввезення на митну територію України та вивезення за межі митної території України валютних цінностей, а також порядок переміщення їх через митний кордон України, у тому числі особливості декларування валютних цінностей (зокрема, визначення граничних сум валютних цінностей, які підлягають письмовому або усному декларуванню), можуть встановлюватися Національним банком України.*

Стаття 199 МКУ «Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України»:

1. *Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України не може перевищувати 30 днів, а для автомобільного транспорту - 5 днів з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України для здійснення митних процедур.*

2. *Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України, встановлений частиною першою цієї статті, не застосовується до операцій з накопичення в пунктах пропуску через державний кордон України суднових партій товарів, що вивозяться за межі митної території України, у тому числі в митному режимі транзиту.*

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 4

ТЕМА 4: Поняття та види митних режимів.

МЕТА: з'ясувати поняття та особливості митних режимів, класифікацію митних режимів, визначити особливості окремих видів митних режимів.

План:

1. Поняття та особливості митних режимів.
2. Класифікація митних режимів.
3. Характеристика видів митних режимів:
 - 3.1. Імпорт, реімпорт;
 - 3.2. Експорт, реекспорт;
 - 3.3. Транзит;
- 3.4. Тимчасове ввезення (вивезення);
- 3.5. Вільна митна зона;
- 3.6. Митний склад;
- 3.7. Безмитна торгівля;
- 3.8. Переробка на митній території, переробка за межами митної території;
- 3.9. Знищення, руйнування або відмова від товарів на користь держави.



Питання для самоконтролю:

1. Поняття та сутність митних режимів.
2. Які є види митних режимів: їх класифікація?
3. Які особливості вибору та зміни митного режиму?
4. Назвіть митні режими випуску для вільного обігу?
5. У чому полягає сутність реімпорту?
6. В чому особливості магазину безмитної торгівлі?
7. Які особливості спеціального митного режиму та спеціальної митної зони?



8. Перелічіть товари промислового призначення, вивезення яких за межі митної території України не допускається.

Термінологічний словник:



митний режим, спеціальний митний режим, імпорт, реімпорт, експорт, реекспорт, транзит, тимчасове ввезення (вивезення), вільна митна зона, митний склад, безмитна торгівля, переробка на митній території, переробка за межами митної території, знищення, руйнування або відмова від товарів на користь держави.

Тестові завдання:

1. Митний режим, відповідно до якого товари ввозяться на митну територію України для вільного обігу без обмеження строку їх перебування на цій території та можуть використовуватися без будь-яких обмежень:

- а) переробка на митній території України;
- б) імпорт;
- в) реімпорт.

2. В режимі реімпорту можуть переміщуватися товари (оберіть найбільш повний варіант відповіді), що:

- а) ввозяться на митну територію після їх вивезення (експорту) за межі митної території України та походять з митної території України;
- б) ввозяться на митну територію не пізніше ніж через один рік після їх вивезення (експорту) за межі митної території України та походять з митної території будь-якої країни;
- в) вивозяться з митної території не пізніше ніж через 1 рік після їх ввезення (імпорту) на митну територію України та походять з митної території України.

3. Митний режим, відповідно до якого товари, походженням з інших країн, не пізніше встановленого законодавством строку з моменту їх ввезення на митну територію України вивозяться з цієї території:

- а) реімпорт;
- б) реекспорт;
- в) тимчасове ввезення (вивезення).

4. Строк перебування товарів у режимі магазину безмитної торгівлі не повинен перевищувати:

- а) терміну їх придатності до використання;
- б) 1 року;
- в) 3 років.



5. Товари вітчизняного виробництва можуть розміщуватися в режимі магазину безмитної торгівлі:

- а) на умовах експорту;
- б) на умовах тимчасового вивезення;
- в) на умовах переробки за межами митної території України.

6. Застосування якого митного режиму передбачає подальше використання товарів тільки за межами України?

- а) магазин безмитної торгівлі;
- б) експорт;
- в) реімпорт.

7. Під яким з перерахованих режимів товари можуть переміщуватися (або зберігатися) без стягнення мита і податків?

- а) магазин безмитної торгівлі;
- б) вільний склад;
- д) митний склад.

8. В яких із зазначених нижче режимах умовою розміщення (застосування режиму) є обов'язкове перебування товарів у незмінному стані протягом дії режиму, крім змін внаслідок природного зношення або втрат за нормальних умов транспортування:

- а) тимчасове ввезення (вивезення);
- б) митний склад;

в) переробка за межами митної території України.

9. У випадку реімпорту товарів суми вивізного (експортного) мита, сплачені при оформленні експортної поставки:

а) повертаються власнику цих товарів або уповноваженим власником товару особам;

б) не повертаються власнику цих товарів взагалі;

в) повертаються виключно власнику цих товарів.

10. Товари можуть розміщуватися у режимі реекспорту за умови їх вивезення з митної території України не пізніше _____ з дня їх ввезення:

а) півроку;

б) одного року;

в) півтора року.

Практичні завдання:

Задача 1:

На виставку до Голландії з України були вивезені вироби з коштовних каменів строком на 3 роки. Через 2 роки 10 місяців виставка була згорнута і вироби були повернені в Україну.

Яким режимом регулюється порядок переміщення товарів через митний кордон України?

Чи порушений даний митний режим? Якщо так, то у чому полягають порушення митних правил? Які дії при цьому повинен зробити митний орган?

Задача 2:



Автомобіль, що перевозив вантаж за експортною ВМД потрапив у ДТП під м. Житомир і не встигає прибути у митницю призначення у встановлений термін. Митниця оформлення ВМД – Київська регіональна. Митниця призначення – Яготинська.

До якої митниці повинен звернутися перевізник із заявою щодо продовження терміну доставки?

Які основні документи йому необхідно надати?

Задача 3:

Під час проведення інвентаризації на митному ліцензійному складі митницею виявлено недостачу товарів: двох пирососів та велосипеда, що за складськими документами тут зберігалися. Крім того, виявлено товари, які підлягають вивезенню за межі України в режимі «експорт», що зберігалися понад 12 місяців.

На знання якого кола питань розраховане дане завдання?

Визначте строки зберігання товарів у режимі «митний склад».

Правовий путівник:

Стаття 70 МКУ «Види митних режимів»:

1. З метою застосування законодавства України з питань державної митної справи запроваджуються такі митні режими: 1) імпорт (випуск для вільного обігу); 2) реімпорт; 3) експорт (остаточне вивезення); 4) реекспорт; 5) транзит; 6) тимчасове ввезення; 7) тимчасове вивезення; 8) митний склад; 9) вільна митна зона; 10) безмитна торгівля; 11) переробка на митній території; 12) переробка за межами митної території; 13) знищення або руйнування; 14) відмова на користь держави.



Стаття 71 МКУ «Вибір та зміна митного режиму»:

1. Декларант має право обрати митний режим, у який він бажає помістити товари, з дотриманням умов такого режиму та у порядку, що визначені МКУ.

2. Поміщення товарів у митний режим здійснюється шляхом їх декларування та виконання митних формальностей, передбачених МКУ.

3. Митний режим, у який поміщено товари, може бути змінено на інший, обраний декларантом відповідно до частини першої цієї статті, за умови дотримання заходів

тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, встановлених відповідно до закону для товарів, що поміщуються у такий інший митний режим.

Стаття 72 МКУ «Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим»:

- 1. За митним статусом товари поділяються на українські та іноземні.*
- 2. Усі товари на митній території України (за винятком територій вільних митних зон) вважаються такими, що мають статус українських товарів, якщо відповідно до цього Кодексу не встановлено, що такі товари не є українськими.*

Стаття 74 МКУ «Митний режим імпорту (випуску для вільного обігу)»:

- 1. Імпорт (випуск для вільного обігу) - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари після сплати всіх митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та виконання усіх необхідних митних формальностей випускаються для вільного обігу на митній території України.*

Стаття 75. Умови поміщення товарів у митний режим імпорту

- 1. Митний режим імпорту може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим, а також до продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території.*

- 2. Законодавством України з питань державної митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів у митний режим імпорту замість митної декларації.*

- 3. Для поміщення товарів у митний режим імпорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:*

- 1) подати органу доходів і зборів, що здійснює випуск товарів, документи на такі товари;*

- 2) сплатити митні платежі, якими відповідно до законів України обкладаються товари під час ввезення на митну територію України в режимі імпорту;*

- 3) виконати встановлені відповідно до закону вимоги щодо заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.*

- 4. Якщо іноземні товари після ввезення їх на митну територію України були пошкоджені або втрачені внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили або внаслідок протиправних дій третіх осіб, що підтверджується документально, за рішенням*

декларанта вони можуть бути заявлені органу доходів і зборів у митний режим імпорту в пошкодженому стані чи у фактичній кількості з дотриманням щодо них встановлених відповідно до закону заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. У разі втрати товарів після ввезення їх на митну територію України внаслідок протиправних дій третіх осіб митні платежі, встановлені на імпорт таких товарів, підлягають сплаті в повному обсязі у порядку, встановленому цим Кодексом. За рішенням декларанта або уповноваженої ним особи допускається поміщення пошкоджених товарів в інші митні режими.

5. У разі встановлення відповідно до закону заборон чи обмежень щодо ввезення на митну територію України відповідних товарів такі товари, випущені у вільний обіг на митній території України за попередніми, тимчасовими або періодичними митними деклараціями, підлягають поміщенню у митний режим імпорту відповідно до умов, які діяли на момент їх випуску у вільний обіг.

Стаття 82 МКУ «Митний режим експорту»

1. Експорт (остаточне вивезення) - це митний режим, відповідно до якого українські товари випускаються для вільного обігу за межами митної території України без зобов'язань щодо їх зворотного ввезення.

Стаття 83 МКУ «Умови поміщення товарів у митний режим експорту»:

1. Митний режим експорту може бути застосований до товарів, що призначені для вивезення за межі митної території України, та до товарів, що вже вивезені за межі цієї території та перебувають під митним контролем, за винятком товарів, заборонених до поміщення у цей митний режим відповідно до законодавства.

2. Для поміщення товарів у митний режим експорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати органу доходів і зборів, що здійснює випуск товарів у митному режимі експорту, документи на такі товари;

2) сплатити митні платежі, якими відповідно до закону обкладаються товари під час вивезення за межі митної території України у митному режимі експорту;

3) виконати вимоги щодо застосування передбачених законом заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) у випадках, встановлених законодавством, подати органу доходів і зборів дозвіл на проведення зовнішньоекономічної операції з вивезення товарів у третю країну (реекспорт).

3. Органи доходів і зборів не вимагають обов'язкового підтвердження прибуття товарів, що експортуються, у пункт призначення за межами митної території України.

4. У разі встановлення актами законодавства заборон чи обмежень щодо вивезення відповідних товарів за межі митної території України товари, що:

1) поміщені в митний режим експорту, випускаються за межі митної території України відповідно до умов, що діяли на момент поміщення цих товарів у зазначений митний режим;

2) фактично випущені за межі митної території України за періодичними митними деклараціями, підлягають поміщенню у митний режим експорту відповідно до умов, що діяли на момент фактичного вивезення цих товарів.

Стаття 90 МКУ «Митний режим транзиту»:

1. Транзит - це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 91 МКУ «Переміщення товарів і транспортних засобів комерційного призначення в режимі транзиту»:

1. Переміщення товарів у митному режимі транзиту здійснюється як прохідний або внутрішній транзит, або каботаж.

2. Митний режим транзиту застосовується до товарів, які переміщуються:

1) прохідним транзитом від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України (у тому числі в межах одного пункту пропуску через державний кордон України);

2) внутрішнім транзитом або каботажем:

а) від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до органу доходів і зборів, розташованого на митній території України;

б) від органу доходів і зборів, розташованого на митній території України, до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України;

в) від одного пункту, розташованого на митній території України, до іншого пункту, розташованого на митній території України, у тому числі якщо частина цього переміщення проходить за межами митної території України;

г) від штучного острова, установки або споруди, створених у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, до органу доходів і зборів, розташованого на території України, зайнятій сушею, та у зворотному напрямку.

Стаття 93 МКУ «Вимоги до переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі транзиту»:

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються у митному режимі транзиту, повинні:

1) перебувати у незмінному стані, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування і зберігання;

2) не використовуватися з жодною іншою метою, крім транзиту;

3) бути доставленими у орган доходів і зборів призначення до закінчення строку, визначеного статтею 95 МКУ;

4) мати неушкоджені засоби забезпечення ідентифікації у разі їх застосування.

2. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим транзиту, можуть піддаватися операціям з технічного обслуговування та ремонту, потреба в яких виникла під час перебування їх на митній території України.

3. За умови забезпечення ідентифікації товарів, що переміщуються у режимі транзиту, та дотримання інших вимог, встановлених цим Кодексом, допускається перевезення зазначених товарів транспортним засобом, який здійснює перевезення в межах митної території України товарів, які не перебувають під митним контролем.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 5

ТЕМА 5: Декларування товарів. Митне оформлення.

МЕТА: з'ясувати поняття та види митних процедур, поняття декларування, види декларацій, визначити етапи митного оформлення та особливості визначення митної вартості.

План:

1. Поняття декларування товарів. Особливості правового статусу декларанта.
2. Поняття та види декларацій.
3. Порядок подання митної декларації. Зміна, відкликання та визнання митної декларації недійсною.
4. Митне оформлення: поняття, цілі, види.
5. Етапи здійснення митного оформлення товарів, які переміщують через митний кордон України. Види процедур митного оформлення.
6. Визначення митної вартості товарів, які переміщаються через митний кордон України.
7. Визначення країни походження товарів: мета, порядок та документи, які підтверджують даний факт.




Питання для самоконтролю:

1. Які є етапи митного оформлення?
2. Які функції митного декларування?
3. Назвіть учасників митного оформлення.
4. Що розуміється під спрощеним порядком митного оформлення?
5. Які є строки декларування?
6. Хто уповноважений на декларування?
7. Охарактеризуйте поняття «тимчасова митна декларація»?



8. Які є принципи та форми митного декларування?
9. Особливості міжнародно-правового регулювання електронного декларування товарів.
10. Які операції передують митному оформленню?
11. Які є способи визначення митної вартості?
12. Які документи підтверджують факт країни походження товару?

Термінологічний словник:

митні процедури, декларування, декларант, комерційний акт, зразок товару,  митна вартість товару, тимчасова декларація, періодична декларація, попередня декларація, додаткова декларація, митне оформлення.

Тестові завдання:

1. Митне оформлення здійснюється митними органами з часу пред'явлення товарів і транспортних засобів, подання ВМД та всіх необхідних документів і відомостей протягом _____:

- а) 1 доби;
- б) 10 діб;
- в) 20 діб.



2. Митна декларація повинна подаватися митному органу, який здійснює митне оформлення протягом _____ днів з дати доставки товарів і транспортних засобів у митний орган призначення:

- а) 10;
- б) 20;
- в) 30.

3. Внесення до митної декларації змін чи доповнень після її прийняття митним органом до митного оформлення здійснюється:

- а) шляхом відкликання митної декларації;

- б) шляхом подання митним органам нової митної декларації, якщо це має істотне значення для застосування процедур митного контролю;
- в) у приватному порядку посадовою особою митних органів.

4. З точки зору статусу, ВМД є:

- а) уніфікованим адміністративним документом без атрибутів документів суворого обліку;
- б) документом суворого обліку та звітності із обов'язковою наявністю відповідних атрибутів (нумерації, серії, ступенів захисту);
- в) первинним документом для бухгалтерської звітності.

5. Партія товару - це:

- а) товари, що надсилаються на адресу одного одержувача;
- б) товари, що надсилаються на адресу одного одержувача за одним товарно-транспортним документом;
- в) товари, що перевозяться одним транспортним засобом.

6. Вантажна митна декларація складається на партію товарів за умови, що:

- а) усі товари зазначеної партії надходять на ім'я одного одержувача;
- б) до всіх товарів зазначеної партії застосовується єдиний митний режим;
- в) всі товари зазначеної партії мають однаковий код ТН ЗЕД.

7. Митна вартість товару – це:

- а) ціна, яка фактично сплачена або підлягає сплаті за товари та інші предмети на момент перетину митного кордону;
- б) вартість товару, що зафіксована у зовнішньоторговельному контракті;
- в) вартість товару з урахуванням витрат на транспортування до пункту призначення.

8. Митна вартість наводиться у вантажній митній декларації:

- а) у валюті України за курсом, установленим Національним банком України на день прийняття ВМД до митного оформлення;
- б) у валюті ціни зовнішньоторговельного контракту;
- в) у валюті розрахунків за зовнішньоторговельним контрактом.

9. *CARNET TIR* – це:

- а) документ, що свідчить про відповідність якісних характеристик товару національним стандартам;
- б) документ, що підтверджує якість перевезення – здатність транспортних засобів, що виконують міжнародне транспортування, забезпечити перевезення відповідно до вимог митного законодавства транзитних країн;
- в) документ, що визначає країну походження товару.

10. *Призначення сертифікату походження товару:*

- а) підтвердження якісних характеристик товару, що є наслідком їх переробки (виготовлення їх у конкретній країні);
- б) доказ того, що експортований товар виготовлений (або пройшов достатній ступінь переробки) у країні походження;
- в) отримання визначених преференцій в частині митного оподаткування.

Практичні завдання:

Задача 1:

Благодійна організація вперше отримала від іноземного донора вантаж гуманітарної допомоги (одяг і взуття), після чого письмово звернулася на митницю з проханням про допомогу щодо декларування цього вантажу у зв'язку з тим, що в організації немає працівника, який може здійснити декларування вантажу, та відсутні кошти, щоб укласти договір на декларування зі спеціалізованим підприємством.



На знання якого кола питань розраховане дане завдання?

Визначте організації, які мають декларувати гуманітарні вантажі, а також на яких умовах здійснюється таке декларування.

Назвіть види контролю та умови їх проведення для гуманітарних вантажів.

Задача 2:

При огляді багажу в аеропорту Бориспіль громадянин Франції Андрієнко повідомив митного інспектора, що товар, який він перевозить, є продукцією високих технологій і одержаний він у відкритому космосі на космічному кораблі. Тому визначити країну походження товару у цьому випадку неможливо.

З якою метою встановлюється країна походження товару?

В якій країні буде вважатися виробленим зазначений товар?

Правовий путівник:

Стаття 246 МКУ «Мета митного оформлення»:

1. Метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів.



Стаття 247 МКУ «Місце і час здійснення митного оформлення»:

1. Митне оформлення здійснюється в місцях розташування відповідних підрозділів органів доходів і зборів протягом робочого часу, встановленого для цих органів.

2. Відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до закону, митне оформлення у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється цілодобово.

3. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється в будь-якому органі доходів і зборів з пред'явленням їх цьому органу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

Стаття 248. Початок митного оформлення

1. Митне оформлення розпочинається з моменту подання органу доходів і зборів декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування - з моменту отримання органом доходів і

зборів від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію.

2. Засвідчення органом доходів і зборів прийняття товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів на них до митного оформлення здійснюється шляхом проставляння відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

Стаття 255. Завершення митного оформлення

1. Митне оформлення завершується протягом чотирьох робочих годин з моменту пред'явлення органу доходів і зборів товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що підлягають митному оформленню (якщо згідно з цим Кодексом товари, транспортні засоби комерційного призначення підлягають пред'явленню), подання митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та всіх необхідних документів і відомостей, передбачених статтями 257 і 335 МКУ.

Стаття 257 МКУ «Процедура декларування»:

1. Декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носії.

2. Електронне декларування здійснюється з використанням електронної митної декларації, засвідченої електронним цифровим підписом, та інших електронних документів або їх реквізитів у встановлених законом випадках.

Стаття 258 МКУ «Митна декларація, заповнена у звичайному порядку»:

1. Під митною декларацією, заповненою у звичайному порядку, розуміється митна декларація, що містить обсяг відомостей (даних), достатній для завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у заявлений митний режим.

Стаття 259 МКУ «Попередня митна декларація»:

1. Попередня митна декларація (інший документ, що може використовуватися замість митної декларації відповідно до статті 94 МКУ) подається до ввезення в Україну товарів, транспортних засобів комерційного призначення (у тому числі з метою транзиту) або після їх ввезення, якщо ці товари, транспортні засоби перебувають на території пункту пропуску через державний кордон України.

2. Попередня митна декларація подається декларантом або уповноваженою ним особою органу доходів і зборів, в зоні діяльності якого товари, транспортні засоби комерційного призначення будуть пред'явлені для митного оформлення, з метою проведення аналізу ризиків та прискорення виконання митних формальностей.

Стаття 260 МКУ «Тимчасова та періодична митні декларації»:

1. Якщо декларант або уповноважена ним особа не володіє точними відомостями про характеристики товарів, необхідні для заповнення митної декларації у звичайному порядку, вона може подати органу доходів і зборів тимчасову митну декларацію на такі товари за умови, що вона містить дані, достатні для поміщення їх у заявлений митний режим, та під зобов'язання про подання додаткової декларації у строк не більше 45 днів з дати оформлення тимчасової митної декларації.

Стаття 261 МКУ «Додаткова декларація»:

1. У разі подання відповідно до статей 259 і 260 МКУ попередньої, тимчасової або періодичної митної декларації декларант або уповноважена ним особа повинні протягом строків, визначених відповідно до МКУ, подати органу доходів і зборів додаткову декларацію, яка містить точні відомості про товари, задекларовані за попередньою, тимчасовою або періодичною митною декларацією, що подавалися б у разі декларування цих товарів за митною декларацією, заповненою у звичайному порядку.

Стаття 36 МКУ МКУ «Визначення країни походження товару»:

1. Країна походження товару визначається з метою оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, заборон та/або обмежень щодо переміщення через митний кордон України, а також забезпечення обліку цих товарів у статистиці зовнішньої торгівлі.

2. Країною походження товару вважається країна, в якій товар був повністю вироблений або підданий достатній переробці відповідно до критеріїв, встановлених МКУ.

3. Під країною походження товару можуть розумітися група країн, митні союзи країн, регіон чи частина країни, якщо є необхідність їх виділення з метою визначення походження товару.

4. Для цілей визначення країни походження товару не враховується походження енергії, машин та інструментів, що використовуються для його виробництва або переробки.

Стаття 43 МКУ «Документи, що підтверджують країну походження товару»:

1. Документами, що підтверджують країну походження товару, є сертифікат про походження товару, засвідчена декларація про походження товару, декларація про походження товару, сертифікат про регіональне найменування товару.

2. Країна походження товару заявляється (декларується) органу доходів і зборів шляхом подання оригіналів документів про походження товару.

3. Сертифікат про походження товару - це документ, який однозначно свідчить про країну походження товару і виданий компетентним органом даної країни або країни вивезення, якщо у країні вивезення сертифікат видається на підставі сертифіката, виданого компетентним органом у країні походження товару.

6. Декларація про походження товару - це письмова заява про країну походження товару, зроблена у зв'язку з вивезенням товару виробником, продавцем, експортером (постачальником) або іншою компетентною особою на комерційному рахунку чи будь-якому іншому документі, який стосується товару.

7. Сертифікат про регіональне найменування товару - це документ, який підтверджує, що товари відповідають визначенню, характерному для відповідного регіону країни, та виданий компетентним органом відповідно до законодавства країни вивезення товару.

Стаття 49 МКУ «Митна вартість товарів»:

1. Митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

Стаття 57 МКУ «Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту»:

1. Визначення митної вартості товарів, які ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту, здійснюється за такими методами:

1) основний - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції);

2) другорядні:

а) за ціною договору щодо ідентичних товарів;

б) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів;

в) на основі віднімання вартості;

г) на основі додавання вартості (обчислена вартість);

г) резервний.

2. Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод - за ціною договору (вартість операції).

3. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм МКУ.

Стаття 65 МКУ «Порядок визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України відповідно до митних режимів, відмінних від митного режиму імпорту»:

1. Митною вартістю товарів, що ввозяться в Україну відповідно до митних режимів, відмінних від режиму імпорту, є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-проформі. Визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України та поміщуються в митні режими, відмінні від режиму імпорту (крім митного режиму транзиту) зі справлянням митних платежів, здійснюється відповідно до глави 9 МКУ.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 6

ТЕМА 6: Митний контроль. Організація митного контролю.

МЕТА: з'ясувати поняття митного контролю, його особливості, суб'єкти, об'єкти та зміст митного контролю, форми митного контролю.

План:

1. Митна територія і митний кордон України.



2. Контроль в пунктах пропуску через державний кордон: види та зміст.

3. Поняття, зміст, суб'єкти та об'єкти митного контролю.

4. Зона митного контролю: поняття, призначення і види.

5. Форми митного контролю.

6. Митний огляд: огляд, переогляд, особистий огляд.

7. Особливі режими митного контролю.

Питання для самоконтролю:

1. Особливості митного контролю на водному транспорті.

2. Особливості митного контролю на залізничному транспорті.

3. Який порядок укладення даного договору?

4. Особливості митного контролю за міжнародними авіап перевезеннями.

5. Що включає в себе поняття «особистий огляд»?

6. Які особливості митного контролю за автомобільними перевезеннями?

7. Переміщення міжнародних поштових відправлень через митний кордон України.

8. Які особливості вибіркового митного контролю?



Термінологічний словник:



митний контроль, зона митного контролю, режим зони митного контролю, митний огляд, особистий огляд, вибірковий митний контроль.

Тестові завдання:

1. Збір за перебування під митним контролем стягується, починаючи з:

- а) першого дня від дати доставки вантажу до митниці призначення;
- б) шістнадцятого дня від дати доставки вантажу до митниці призначення;
- в) тридцятого дня від дати доставки вантажу до митниці призначення.

2. Збір за перебування під митним контролем не стягується у випадку зберігання товару:

- а) на митному ліцензійному складі;
- б) на складі митниці;
- в) тимчасово на складі підприємства.

3. Збір за зберігання під митним контролем сплачується з:

- а) першого дня від дати доставки вантажу до митниці призначення та розміщення на складі митниці;
- б) шістнадцятого дня від дати доставки вантажу до митниці призначення та розміщення на складі митниці;
- в) тридцятого дня від дати доставки вантажу до митниці призначення та розміщення на складі митниці.

4. Логічний контроль, що застосовуються на одному з етапів митного контролю і оформлення товарів і транспортних засобів – це:

- а) контроль за правильністю заповнення граф ВМД відповідно до інструкції про порядок заповнення ВМД;
- б) контроль за логічністю дій інспектора митниці під час проведення митного контролю;

в) контроль за правильністю оформлення документації (реєстру, аркуша проведення митного контролю і митного оформлення тощо) інспектором митниці за результатами митного контролю.

5. *Формою митного контролю не є:*

- а) усне опитування громадян;
- б) огляд території та приміщень складів тимчасового зберігання;
- в) запит до місця реєстрації фізичної особи.



6. *Митний контроль це -*

- а) здійснення митними органами в межах своєї компетенції митних процедур з метою забезпечення додержання норм МКУ, законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи;
- б) здійснення митними органами в межах своєї компетенції забезпечення додержання норм законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи;
- в) сукупність заходів, що здійснюються митними органами в межах своєї компетенції з метою забезпечення додержання норм МКУ, законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

7. *Яка дія не являється формою митного контролю?*

- а) перевірка системи обліку і звітності;
- б) митний огляд;
- в) притягнення до юридичної відповідальності.

8. *Які з вказаних об'єктів звільняються від митного огляду?*

- а) особистий багаж директора Департаменту податкової інспекції;
- б) особистий багаж депутата Верховної Ради;
- в) особистий багаж доньки міністра внутрішніх справ України.

9. *Митний контроль окремих видів товарів здійснюється позачергово, якщо це:*

- а) товари військового призначення;
- б) товари, призначені для вищих посадових осіб держави;

в) обидва варіанти вірні.

10. Чи підлягають митному огляду засоби повітряного транспорту, які перевозять офіційні державні делегації:

а) так, підлягають у звичайному порядку;

б) ні, не підлягають;

в) не підлягають у випадку офіційного повідомлення Міністерства закордонних справ України.

Практичні завдання:

Задача 1:

Громадянин Іванов в'їхав в Україну на придбаному в Німеччині автомобілі «Lamborghini». Митний кордон України він перетнув під час проведення переміни на митному посту і тому не пройшов митний контроль.

Здійсніть юридичний аналіз ситуації.



Задача 2:

При проведенні митного контролю потягу «Київ - Софія» громадянин Андрійчук ні усно, ні письмово не повідомив про наявність у нього будь-якої валюти. Це здалося інспектору підозрілим, а оскільки часу до відправлення потягу не залишалось, то він здійснив адміністративне затримання громадянина Андрійчука. Після цього отримав по телефону дозвіл заступника начальника митниці на проведення особистого огляду, під час якого у громадянина Андрійчука було виявлено 10 000 дол. США.

Як слід кваліфікувати дії інспектора та громадянина Андрійчука?

Дайте юридичну оцінку ситуації із посиланнями на норми закону, які регулюють вирішення даного питання.

Правовий путівник:

Стаття 318 МКУ «Загальні принципи здійснення митного контролю»:

1. Митному контролю підлягають усі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

23. Митний контроль передбачає виконання органами доходів і зборів мінімуму митних формальностей, необхідних для забезпечення дотримання законодавства України з питань державної митної справи.



Стаття 320 МКУ «Вибірковість митного контролю»:

1. *Форми та обсяги контролю, достатнього для забезпечення дотримання законодавства з питань державної митної справи та міжнародних договорів України при митному оформленні, обираються митницями (митними постами) на підставі результатів застосування системи управління ризиками. Не допускаються визначення форм та обсягів митного контролю іншими органами державної влади, а також участь їх посадових осіб у здійсненні митного контролю.*

Стаття 321 МКУ «Тривалість перебування під митним контролем»:

1. *Товари, транспортні засоби комерційного призначення перебувають під митним контролем з моменту його початку і до закінчення згідно із заявленим митним режимом.*

2. *У разі ввезення на митну територію України товарів, транспортних засобів комерційного призначення митний контроль розпочинається з моменту перетинання ними митного кордону України.*

3. *У разі вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення за межі митної території України митний контроль розпочинається з моменту пред'явлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення для митного оформлення та їх декларування в установленому МКУ порядку.*

4. *Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення під митним контролем до моменту поміщення цих товарів, транспортних засобів у відповідний митний режим не може перевищувати 180 календарних днів.*

5. *Товари, транспортні засоби комерційного призначення, які перебувають під митним контролем і за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення граничного строку, встановленого цією статтею, набувають статусу таких, що зберігаються на складі органу доходів і зборів.*

6. *Перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення під митним контролем закінчується:*

1) *у разі ввезення на митну територію України - після закінчення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний*

кордон України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму;

2) у разі вивезення за межі митної території України - після здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та перетинання ними митного кордону України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму.

Стаття 327 МКУ «Залучення спеціалістів та експертів для участі у здійсненні митного контролю»:

1. У разі потреби для участі у здійсненні митного контролю можуть залучатися спеціалісти та експерти.

2. Залучення спеціалістів та експертів здійснюється керівником органу доходів і зборів або його заступником за погодженням з керівником підприємства, установи, організації, де працює спеціаліст чи експерт.

4. Виплати, пов'язані із залученням органом доходів і зборів спеціалістів та експертів, включаючи витрати на проїзд, добові за час перебування у відрядженні для участі у здійсненні митного контролю та винагороду за виконану спеціалістами та експертами роботу, здійснюються за рахунок коштів державного бюджету в порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

5. У разі необхідності за власним бажанням залучення спеціалістів та експертів може здійснювати декларант (власник товару та/або транспортного засобу). У такому разі відшкодування витрат, пов'язаних з участю спеціалістів та експертів у здійсненні митного контролю, здійснюється декларантом (власником товару та/або транспортного засобу) на підставі укладеної угоди.

Стаття 329. Місця розташування зон митного контролю

1. З метою забезпечення здійснення органами доходів і зборів митного контролю товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, попередженням та припиненням контрабанди і порушень митних правил, у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, вільних митних зон, митних складів, складів тимчасового

зберігання, а також в інших місцях, визначених відповідно до МКУ, створюються зони митного контролю.

Стаття 336 МКУ «Форми митного контролю»:

1. Митний контроль здійснюється безпосередньо посадовими особами органів доходів і зборів шляхом:

1) перевірки документів та відомостей, які відповідно до статті 335 МКУ надаються органам доходів і зборів під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

2) митного огляду (огляду та переогляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляду та переогляду ручної поклажі та багажу, особистого огляду громадян);

3) обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України;

4) усного опитування громадян та посадових осіб підприємств;

5) огляду територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, вільних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою відповідно до МКУ та інших законів України покладено на органи доходів і зборів;

6) перевірки обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем;

7) проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;

8) направлення запитів до інших державних органів, установ та організацій, уповноважених органів іноземних держав для встановлення автентичності документів, поданих органу доходів і зборів.

Стаття 338 МКУ «Огляд та переогляд товарів, транспортних засобів»:

1. Огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення, пред'явлених органу доходів і зборів (у тому числі для перерахунку та зважування), проводиться в можливо короткий строк після прийняття рішення про його проведення.

2. За результатами застосування системи управління ризиками огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення може бути ідентифікаційним - без

розкриття пакувальних місць і без обстеження транспортного засобу, частковим - з розкриттям до 20 відсотків пакувальних місць і вибіркоvim обстеженням транспортного засобу та повним - з розкриттям до 100 відсотків пакувальних місць та поглибленим обстеженням транспортного засобу.

6. Огляд (переогляд) товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється у присутності особи, яка переміщує ці товари, транспортні засоби через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем, а у разі її відсутності - за умови залучення не менше ніж двох понять. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у результатах огляду (переогляду). Працівники органів доходів і зборів не можуть бути понятими.

8. За результатами митного огляду (переогляду) складається акт огляду (переогляду) у двох примірниках, в якому зазначаються відомості про:

1) посадових осіб органу доходів і зборів, які здійснювали огляд (переогляд), та осіб, які були присутні під час його проведення;

2) підстави проведення огляду (переогляду) за відсутності особи, яка переміщує товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем;

3) обсяг здійснення огляду (переогляду) та результати його проведення;

4) інші відомості, що стосуються товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляд (переогляд) яких проводився.

Стаття 340 МКУ «Особистий огляд»:

1. Особистий огляд як виняткова форма митного контролю проводиться за письмовим рішенням керівника органу доходів і зборів або особи, яка виконує його обов'язки, якщо є достатні підстави вважати, що громадянин, який прямує через митний кордон України чи перебуває в зоні митного контролю або у транзитній зоні міжнародного аеропорту, приховує предмети контрабанди чи товари, які є безпосередніми предметами порушення митних правил або заборонені для ввезення в Україну, вивезення з України чи транзиту через територію України.

2. Перед початком огляду посадова особа органу доходів і зборів повинна пред'явити громадянину письмове рішення керівника органу доходів і зборів чи особи, яка виконує його обов'язки, ознайомити громадянина з його правами та обов'язками під час проведення такого огляду і запропонувати добровільно видати приховані та/або не задекларовані товари.

3. Факт ознайомлення громадянина з рішенням про проведення особистого огляду засвідчується посадовою особою органу доходів і зборів відповідним написом на рішенні про проведення такого огляду. У разі відмови громадянина від добровільної видачі прихованих та/або не задекларованих товарів на рішенні про проведення особистого огляду робиться відповідний запис, завірений підписом посадової особи органу доходів і зборів, яка пред'являла зазначене рішення громадянину.

4. Громадянин, стосовно якого здійснюється особистий огляд, має право:

1) до початку проведення особистого огляду ознайомитися з рішенням про проведення особистого огляду та порядком його проведення;

2) ознайомитися із своїми правами та обов'язками під час проведення особистого огляду;

3) надавати пояснення та заявляти клопотання;

4) добровільно видати товари, що переміщуються ним через митний кордон України з порушенням вимог законодавства з питань державної митної справи;

5) робити заяви з обов'язковим внесенням їх посадовою особою органу доходів і зборів, яка проводить особистий огляд, до протоколу проведення такого огляду;

6) користуватися рідною мовою та послугами перекладача;

7) ознайомитися з актом проведення особистого огляду після його складення та зробити заяву, яка підлягає внесенню до акта;

8) оскаржувати рішення, дії органу доходів і зборів щодо проведення такого огляду.

5. Особистий огляд проводиться в ізольованому приміщенні, що відповідає встановленим санітарно-гігієнічним вимогам, посадовою особою органу доходів і зборів однієї статі з громадянином, стосовно якого проводиться особистий огляд, у присутності не менш як двох понятих тієї самої статі. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у результатах огляду. Понятими не можуть бути родичі особи, яка підлягає особистому огляду, та працівники органів доходів і зборів. Доступ до приміщення, де проводиться огляд, громадян, які не беруть участі в ньому, і можливість спостерігати за проведенням огляду з боку таких громадян мають бути виключені. Обстеження органів тіла громадянина, який підлягає особистому огляду, проводиться виключно медичним працівником.

6. Під час проведення особистого огляду складається протокол за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

7. Протокол підписується посадовою особою органу доходів і зборів, яка проводила огляд, громадянином, який пройшов особистий огляд, понятими, які були присутні під час огляду, а в разі обстеження медичним працівником - і цим працівником. Громадянин, який пройшов особистий огляд, має право зробити заяву з обов'язковим занесенням її до протоколу.

8. Копія протоколу надається громадянину.

9. Особистому огляду не підлягають Президент України, Голова Верховної Ради України, народні депутати України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, Голова та судді Верховного Суду України, Голова та судді Конституційного Суду України, Міністр закордонних справ України, Генеральний прокурор України та члени їхніх сімей, які прямують разом з ними.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 7

ТЕМА 7: Митно-тарифне регулювання. Правові основи нетарифного регулювання заходів митної політики.

МЕТА: з'ясувати поняття мито, митний тариф, ставка мита, митна вартість, тарифні пільги.

План:



1. Мито. Митний тариф.
2. Ставка мита, їх різновиди та порядок установлення.
3. Справляння мита з товарів, що переміщуються через митний кордон України.
4. Тарифні пільги: поняття, види, підстави надання та припинення.
5. Нетарифне регулювання: поняття та види.

Питання для самоконтролю:

1. Які особливості регулювання зовнішньоекономічної діяльності?
2. Що ви розумієте під поняттям тарифне регулювання?
3. Який порядок сплати митних платежів?
4. Забезпечення сплати митних платежів.
5. Умови застосування митних пільг?
6. Назвіть види мита.
7. Який порядок повернення сум митних платежів, помилково та/або надмірно сплачених?
8. Сутність нетарифного регулювання.
9. Які є види нетарифного регулювання?



Термінологічний словник:



зовнішньоекономічна діяльність, мито, митний тариф, ставка мита, митна вартість, тарифні пільги, адвалерне мито, антидемпінгове мито, демпінг, компенсаційне мито, ліцензування та квотування зовнішньоекономічних операцій, сертифікація товарів.

Тестові завдання:

1. Правова основа нарахування та стягнення митних платежів закріплена у:

- а) Митному кодексі України;
- б) Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність»;
- в) Єдиному митному тарифі України.

2. Особою, відповідальною перед митними органами в частині сплати мита, податків і зборів при митному оформленні, є:

- а) особа, яка є стороною зовнішньоторговельного договору (контракту) купівлі-продажу, міни, консигнації, лізингу тощо та несе відповідальність за цим договором (контрактом);
- б) декларант;
- в) довіритель.

3. Оберіть відповідний варіант визначення поняття «мито»:

- а) податок, який сплачується за товари чи предмети, що імпортуються в Україну;
- б) податок, який сплачується за товари, що перетинають митний кордон України;
- в) податок, який сплачується за ввезення (вивезення) підакцизних товарів.

4. Гарантією сплати податків для митного оформлення товарів може бути:

- а) простий вексель, виданий митному органу декларантом;
- б) простий вексель, авальований уповноваженим банком;
- в) депозитний рахунок, відкритий декларантом.

5. Термін дії гарантійних зобов'язань щодо сплати податків з моменту випуску товарів і транспортних засобів у вільний обіг не повинен перевищувати:

- а) 30 діб;
- б) 60 діб;
- в) 90 діб.

6. На який термін митниця може надати відстрочення щодо сплати митних зборів?

- а) один місяць;
- б) два місяці;
- в) не надає відстрочку взагалі.



7. Чи входить в обов'язки декларанта сплата податків і зборів?

- а) так;
- б) ні;
- в) так, але за умови добровільної його згоди.

8. Митна вартість наводиться у вантажній митній декларації у:

- а) валюті України за курсом, установленим Національним банком України на день прийняття ВМД до митного оформлення;
- б) валюті ціни зовнішньоторговельного контракту;
- в) валюті розрахунків за зовнішньоторговельним контрактом.

9. Метою визначення країни походження товару є:

- а) адекватне застосування тарифних та нетарифних заходів регулювання ввезення товару на митну територію України;
- б) адекватне застосування адміністративних заходів регулювання ввезення товару на митну територію України;
- в) підтвердження якісних характеристик товару.

10. Чи застосовуються заходи нетарифного регулювання до готової продукції, виробленої із давальницької сировини українського замовника, при зворотному ввезенні цієї готової продукції на митну територію України:

- а) так;

б) ні;

в) в окремих передбачених законодавством випадках.

Практичні завдання:

Задача 1:

Громадянин України Василенко проживає у прикордонному селищі.

За яких умов даний громадянин може ввозити плодоовочеву продукцію з-за кордону без оподаткування?



Задача 2:

На адресу української фірми «Веселка» з Польщі надійшов вантаж – парасольки від дощу. Митна вартість товару – 30 500 грн.

Визначте вид та розмір ввізного мита.

Правовий путівник:

Стаття 271 МКУ «Мито та його види»:

1. Мито - це загальнодержавний податок, встановлений Податковим кодексом України та МКУ, який нараховується та сплачується відповідно до МКУ, законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. В Україні застосовуються такі види мита:

1) ввізне мито;

2) вивізне мито;

3) сезонне мито;

4) особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне, додатковий імпортерний збір.

3. Забороняється застосовувати інші види мита, крім тих, що встановлені цим Кодексом.



Стаття 272 МКУ «Ввізне мито»:

1. Ввізне мито встановлюється на товари, що ввозяться на митну територію України.

Стаття 273 МКУ «Вивізне мито»:

1. Вивізне мито встановлюється законом на українські товари, що вивозяться за межі митної території України.

Стаття 274 МКУ «Сезонне мито»:

1. На окремі товари законом може встановлюватися сезонне мито на строк не менше 60 та не більше 120 послідовних календарних днів з дня встановлення сезонного мита.

Стаття 275 МКУ «Особливі види мита»:

1. У випадках, передбачених законами України (якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), з метою захисту економічних інтересів України та українських товаровиробників у разі ввезення товарів на митну територію України, незалежно від інших видів мита, можуть застосовуватися особливі види мита:

- 1) спеціальне мито;*
- 2) антидемпінгове мито;*
- 3) компенсаційне мито;*
- 4) додатковий імпортний збір.*

3. Спеціальне мито встановлюється відповідно до Закону України "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну":

1) як засіб захисту національного товаровиробника, у разі якщо товари ввозяться на митну територію України в обсягах та/або за таких умов, що їх ввезення заподіює або створює загрозу заподіяння значної шкоди національному товаровиробнику;

2) як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

4. Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом демпінгу, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

5. Компенсаційне мито встановлюється відповідно до Закону України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" у разі ввезення на митну

територію України товарів, які є об'єктом субсидованого імпорту, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

6. Додатковий імпортний збір встановлюється законом відповідно до статті XII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року (далі - ГАТТ-1994) та Домовленості про положення ГАТТ-1994 щодо платіжного балансу у разі значного погіршення стану платіжного балансу або істотного скорочення золотовалютних резервів, або досягнення ними мінімального розміру з метою забезпечення рівноваги платіжного балансу та збільшення розміру золотовалютних резервів.

Стаття 276 МКУ «Платники мита»:

1. Платниками мита є:

1) особа, яка ввозить товари на митну територію України чи вивозить товари з митної території України у порядку та на умовах, встановлених МКУ;

2) особа, на адресу якої надходять товари, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових або експрес-відправленнях, несупроводжуваному багажі, вантажних відправленнях;

3) особа, на яку покладається обов'язок дотримання вимог митних режимів, які передбачають звільнення від оподаткування митом, у разі порушення таких вимог;

4) особа, яка використовує товари, митне оформлення яких було здійснено з умовним звільненням від оподаткування, не за цільовим призначенням та/або всупереч умовам чи цілям такого звільнення згідно з цим Кодексом, іншими законами України, а також будь-які інші особи, які безпідставно використовують звільнення від оподаткування митом (податкову пільгу);

5) особа, яка реалізує або передає у володіння, користування чи розпорядження товари, що були випущені у вільний обіг на митній території України із звільненням від оподаткування митними платежами, до закінчення строку, визначеного законом;

6) особа, яка реалізує товари, транспортні засоби відповідно до статті 243 МКУ.

Стаття 277 МКУ «Об'єкти оподаткування митом»:

1. Об'єктами оподаткування митом є:

1) товари, митна вартість яких перевищує еквівалент 150 євро, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за межі митної території України підприємствами;

2) товари, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України в обсягах, які підлягають оподаткуванню митними платежами відповідно до розділу XII МКУ, а також розділів V та VI Податкового кодексу України;

3) товари, транспортні засоби, що реалізуються відповідно до статті 243 МКУ.

Стаття 280 МКУ «Ставки мита»:

1. В Україні застосовуються такі види ставок мита:

1) адвалорна - у відсотках до встановленої статтею 279 МКУ бази оподаткування;

2) специфічна - у грошовому розмірі на одиницю бази оподаткування, встановлену статтею 279 МКУ;

3) комбінована, що складається з адвалорної та специфічної ставок мита.

2. Забороняється застосовувати інші, ніж встановлені у частині першій цієї статті, види ставок мита.

Стаття 281 МКУ «Тарифні пільги (тарифні преференції)»:

1. Допускається встановлення тарифних пільг (тарифних преференцій) щодо ставок Митного тарифу України у вигляді звільнення від оподаткування ввізним митом, зниження ставок ввізного мита або встановлення тарифних квот відповідно до законодавства України та для ввезення товарів, що походять з держав, з якими укладено відповідні міжнародні договори.

2. Тарифні квоти у вигляді встановлення обсягів окремих товарів, призначених для ввезення на митну територію України у визначений період зі зниженням ставки ввізного мита, встановлюються окремими законами.

3. Ввезення товарів на митну територію України поза тарифними квотами здійснюється без зниження ставок ввізного мита.

4. Забороняється знижувати ставки ввізного мита для окремих осіб і за окремими контрактами.

5. У разі якщо імпорт товару є об'єктом антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, тарифні пільги (тарифні преференції) не встановлюються або зупиняються чи припиняються, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 286 МКУ «Оподаткування митом товарів при переміщенні через митний кордон України залежно від обраного митного режиму»:

1. Товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умов та обмежень, встановлених главою 13 МКУ.

У випадках, встановлених законами України, товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються сезонним митом та/або особливими видами мита.

2. Товари, поміщені у митний режим реімпорту, звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 14 МКУ.

3. У разі поміщення товарів у митний режим реімпорту відповідно до пункту 3 частини другої статті 78 МКУ суми вивізного мита, сплачені при експорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до МКУ та в порядку, визначеному Податковим кодексом України.

4. Товари, поміщені у митний режим експорту, оподатковуються вивізним митом у випадках, встановлених законом.

5. Товари, поміщені у митний режим реекспорту, звільняються від оподаткування вивізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 16 МКУ.

Після поміщення товарів у митний режим реекспорту суми ввізного мита, сплачені при імпорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до МКУ та в порядку, встановленому Податковим кодексом України.

6. До товарів, поміщених у митний режим транзиту, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 17 МКУ.

7. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, застосовується умовне часткове звільнення від оподаткування ввізним митом у порядку, визначеному главою 18 МКУ.

У разі випуску товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування ввізним митом, у вільний обіг на митній території України або передачі таких товарів у користування іншій особі ввізне мито сплачується у порядку, визначеному частиною сьомою статті 106 МКУ.

8. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового вивезення, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування вивізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 19 МКУ.

9. До товарів, поміщених у митний режим митного складу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 20 МКУ.

10. До товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 21 МКУ.

11. До товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 22 МКУ.

12. До товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 23 МКУ.

У разі випуску у вільний обіг продуктів переробки, отриманих з товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, сплата ввізного мита здійснюється у порядку, визначеному статтею 155 МКУ.

13. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, оподатковуються вивізним митом відповідно до глави 24 МКУ.

До товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, та продуктів їх переробки, зазначених у частині другій статті 168 МКУ, що в межах визначеного строку повертаються в Україну, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом у порядку, визначеному статтею 168 МКУ.

До продуктів переробки (крім зазначених у частині другій статті 168 МКУ) застосовується часткове звільнення від оподаткування ввізним митом, відповідно до якого сплаті підлягає позитивна різниця між сумою ввізного мита, нарахованою на продукти переробки, та сумою ввізного мита, яка підлягала б сплаті в разі імпорту відповідних товарів, що були вивезені за межі митної території України для переробки.

14. До товарів, поміщених у митний режим знищення або руйнування, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 25 МКУ.

15. Товари, поміщені у митний режим відмови на користь держави, звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 26 МКУ.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 8

ТЕМА 8: Правові наслідки порушення митних правил. Запобігання та протидія контрабанді. Міжнародне співробітництво (ч. 1).

МЕТА: виявити особливості порушення митних правил, підстави та відповідальність за порушення митних правил, з'ясувати характерні особливості провадження про порушення митних правил.

План:



1. Порушення митних правил: поняття, система та характеристика.
2. Підстави та умови відповідальності за вчинення порушень митних правил.
3. Види стягнень за порушення митних правил. Позбавлення ліцензії.
4. Провадження та постанови у справах про порушення митних правил.
5. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності посадових осіб митних органів.

Питання для самоконтролю:


1. Які є види порушень митних правил?
2. Який склад порушень митних правил?
3. Які є загальні принципи притягнення до відповідальності за порушення митних правил?
4. Дайте поняття «конфіскації». Чим дане поняття відрізняється від «реквізиції».
5. Які є види стягнень за порушення митних правил?
6. Які є строки накладення адміністративних стягнень у справах про порушення митних правил?
7. Охарактеризуйте особливості постанов у справах про порушення митних правил.



8. У чому особливості порушення митних правил, передбаченого ст. 351 МК України – дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України поза митним контролем?

9. Які особливості порушення митних правил, передбаченого ст.352 МК України - дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю?

Термінологічний словник:

 правопорушення, адміністративне правопорушення, склад правопорушення, провадження про порушення митних правил, строк, конфіскація, попередження, штраф, реквізиція.

Тестові завдання:

1. Які строки оскарження постанови про накладання адміністративного стягнення митними органами відповідають Митному Кодексу України?

- а) на протязі 24 годин;
- б) на протязі 10 днів;
- в) на протязі 3 діб з моменту отримання постанови.

2. Порушення митних правил являє собою...

- а) протиправні дії, що посягають на встановлений законодавством України порядок переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України;
- б) протиправні, винні дії, що посягають на встановлений законодавством України порядок переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України за які Митним кодексом передбачена адміністративна відповідальність;
- в) протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений законодавством України порядок переміщення

товарів і транспортних засобів через митний кордон України за які Митним кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

3. Скільки видів стягнень передбачено за порушення митних правил?

- а) один;
- б) два;
- в) три.

4. У який строк з дня вчинення правопорушення може бути накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у справах про порушення митних правил?

- а) не пізніше як 1 місяць;
- б) не пізніше як 2 місяця;
- в) не пізніше як 3 місяці.



5. Суб'єктом адміністративної відповідальності за порушення митних правил можуть бути...

- а) громадяни ,які на момент вчинення правопорушення досягли 14-річного віку, також посадові особи підприємств;
- б) громадяни, які на момент вчинення правопорушення досягли 16-річного віку а також посадові особи підприємств;
- в) громадяни ,які на момент вчинення правопорушення досягли 18-річного віку, також посадові особи підприємств.

6. Якою мовою здійснюється провадження в справі про порушення митних правил?

- а) українською мовою;
- б) українською мовою, або мовою більшості населення даної місцевості;
- в) українською та російською мовами.

7. Підставою для порушення справи про порушення митних правил може бути...

- а) безпосереднє виявлення порушення митних правил посадовою особою митного органу;

б) не заповнення митної декларації особою віком до 14 років;

в) особисте повідомлення особою про порушення митних правил.

8. *Справа про порушення митних правил вважається розпочатою з моменту:*

а) безпосереднього виявлення правопорушення;

б) складання протоколу про порушення митних правил;

в) вилучення товарів, транспортних засобів і документів посадовою особою митних органів.

9. *Хто має право складати протокол про порушення митних правил?*

а) посадова особа митниці, яка виявила порушення митних правил;

б) заступник начальника митниці;

в) всі вищезгадані посадові особи митних органів.

10. *Які з видів стягнень за порушення митних правил є додатковими:*

а) попередження і штраф;

б) штраф і конфіскація товарів-безпосередніх предметів порушення митних правил;

в) конфіскація товарів-безпосередніх предметів порушення митних правил.

Практичні завдання:

Задача 1:

Громадянин України Терещук, який займався підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи, у пункті митного пропуску відмовився показати митному інспектору вміст своєї валізи. Більше того Терещук пригрозив, що зведе з митником рахунки, коли останній не буде знаходитись при виконанні службових обов'язків. Працівник поліції, який прибув на митний пост, провів Терещука до чергового ВВС і його начальник виніс постанову про притягнення Терещука до адміністративної відповідальності у вигляді адміністративного арешту.

Чи правомірні дії посадових осіб?

Дайте правовий аналіз ситуації.



Задача 2:

Документи на автомобіль «Вольво» були викрадені невідомими особами у спеціальній митній зоні, тому власник автомашини Саєнко не зміг їх представити митниці на вимогу її начальника. За порушення митних правил Саєнко був притягнутий до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу. Однак власник автомобіля оскаржив постанову митного органу, пославшись на надзвичайні обставини.

Дайте юридичну оцінку дій учасників цієї справи.

Правовий путівник:

Стаття 458 МКУ «Порушення митних правил»:

1. Порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений МКУ та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх органам доходів і зборів для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на органи доходів і зборів МКУ чи іншими законами України, і за які МКУ передбачена адміністративна відповідальність.



2. Адміністративна відповідальність за правопорушення, передбачені МКУ, настає у разі, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальну відповідальність.

Стаття 459 МКУ «Відповідальність за порушення митних правил»:

2. Суб'єктами адміністративної відповідальності за порушення митних правил можуть бути громадяни, які на момент вчинення такого правопорушення досягли 16-річного віку, а при вчиненні порушень митних правил підприємствами - посадові особи цих підприємств.

Стаття 460 МКУ «Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил»:

1. Вчинення порушень митних правил, передбачених частиною третьою статті 469, статтею 470, частиною третьою статті 478, статтею 481 МКУ, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, а також допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, якщо такі помилки не допускаються систематично (стаття 268 МКУ), не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом.

2. Перевізники несуть відповідальність за переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю шляхом подання органу доходів і зборів як підстави для переміщення цих товарів документів, що містять неправдиві відомості (стаття 483 МКУ), виключно у разі якщо ці відомості стосуються кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, а перевізниками не вжито заходів до перевірки правдивості зазначених відомостей або у разі неможливості такої перевірки не внесено відповідного запису до міжнародної автомобільної накладної (CMR).

Стаття 461 МКУ «Види адміністративних стягнень за порушення митних правил»:

1. За порушення митних правил можуть бути накладені такі адміністративні стягнення:

1) попередження;

2) штраф;

3) конфіскація товарів, транспортних засобів комерційного призначення - безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю (крім транспортних засобів комерційного призначення, які використовуються виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України за визначеними маршрутами та рейсами, що здійснюються відповідно до розкладу руху на підставі міжнародних договорів, укладених відповідно до закону), а також транспортних засобів, що

використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України поза місцем розташування митного органу.

Стаття 462 МКУ «Основні та додаткові адміністративні стягнення»:

1. Попередження та штраф можуть застосовуватися тільки як основні адміністративні стягнення за порушення митних правил.

2. Конфіскація товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 МКУ, може застосовуватися як основне і як додаткове адміністративне стягнення.

3. За одне і те саме порушення митних правил може накладатися тільки основне або основне і додаткове адміністративні стягнення. Якщо статтею, якою встановлюється адміністративна відповідальність за порушення митних правил, передбачається основне і додаткове адміністративні стягнення, застосування лише додаткового адміністративного стягнення без основного не допускається, крім випадку, передбаченого частиною третьою статті 467 МКУ.

Стаття 486 МКУ «Завдання та зміст провадження у справі про порушення митних правил»:

1. Завданнями провадження у справах про порушення митних правил є своєчасне, всебічне, повне та об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її з дотриманням вимог закону, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню порушень митних правил, та запобігання таким правопорушенням.

2. Провадження у справі про порушення митних правил включає в себе виконання процесуальних дій, зазначених у статті 508 МКУ, розгляд справи, винесення постанови та її перегляд у зв'язку з оскарженням.

Стаття 488 МКУ «Порушення справи про порушення митних правил»:

1. Провадження у справі про порушення митних правил вважається розпочатим з моменту складення протоколу про порушення митних правил.

Стаття 491 МКУ «Підстави для порушення справи про порушення митних правил»:

1. Підставами для порушення справи про порушення митних правил є:

1) безпосереднє виявлення посадовими особами органу доходів і зборів порушення митних правил;

2) офіційні письмові повідомлення про вчинення особою порушення митних правил, отримані від правоохоронних органів, а також органів, що здійснюють види контролю, зазначені у частині першій статті 319 МКУ;

3) офіційні письмові повідомлення про вчинення порушення митних правил, отримані від митних та правоохоронних органів іноземних держав, а також від міжнародних організацій.

Стаття 498 МКУ «Права та обов'язки осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб»:

1. Особи, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та власники товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 МКУ (заінтересовані особи), під час розгляду справи про порушення митних правил у органі доходів і зборів або суді мають право знайомитися з матеріалами справи, робити з них витяги, одержувати копії рішень, постанов та інших документів, що є у справі, бути присутніми під час розгляду справи у органі доходів і зборів та брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у їх дослідженні, заявляти клопотання та відводи, під час розгляду справи користуватися юридичною допомогою захисника, виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, давати усні і письмові пояснення, подавати свої доводи, міркування та заперечення, оскаржувати постанови органу доходів і зборів, суду (судді), а також користуватися іншими правами, наданими їм законом. Зазначені в цій статті особи зобов'язані добросовісно користуватися належними їм процесуальними правами.

Стаття 507 МКУ «Мета і порядок застосування адміністративного затримання»:

1. З метою припинення порушення митних правил, встановлення особи, яка вчинила порушення митних правил, а також для складення протоколу про порушення митних правил, якщо його неможливо скласти на місці вчинення правопорушення, допускається адміністративне затримання особи, яка вчинила таке порушення, на строк до трьох годин.

2. Адміністративне затримання здійснюється посадовою особою органу доходів і зборів за вмотивованим письмовим рішенням керівника цього органу або його заступника, а в разі їх відсутності (в нічний час, у вихідні та святкові дні тощо) - старшого чергової зміни.

Стаття 527 МКУ «Види постанов у справі про порушення митних правил»:

1. У справі про порушення митних правил орган доходів і зборів або суд (суддя), що розглядає справу, виносить одну з таких постанов:

- 1) про проведення додаткової перевірки;*
- 2) про накладення адміністративного стягнення;*
- 3) про закриття провадження у справі.*

Стаття 537 МКУ «Контроль за виконанням постанови органу доходів і зборів про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил»:

1. Контроль за правильним і своєчасним виконанням постанови органу доходів і зборів про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил здійснюється органом доходів і зборів, який виніс постанову.

Стаття 539 МКУ «Порядок виконання постанови органу доходів і зборів про накладення штрафу»:

1. Штраф повинен бути сплачений особою, яка вчинила порушення митних правил, не пізніше 15 днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови органу доходів і зборів про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови - не пізніше 15 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення.

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 9

ТЕМА 8: Правові наслідки порушення митних правил. Запобігання та протидія контрабанді. Міжнародне співробітництво (ч. 2).

МЕТА: виявити особливості контрабанди, підстави та відповідальність за контрабанду, ознайомитись із митно-правовими аспектами міжнародного співробітництва.

План:



1. Поняття кримінально-правової охорони зовнішньоекономічної діяльності України. Кваліфікуючі ознаки контрабанди.
2. Міжнародне співробітництво правоохоронних та контролюючих органів у сфері боротьби з митними кримінальними правопорушеннями.
3. Завдання міжнародного митного співробітництва.
4. Форми співробітництва держав в області митної справи.

Питання для самоконтролю:

1. Які особливості митного співробітництва України з прикордонними державами?
2. Який склад злочину «Контрабанда»?
3. Який предмет злочину «Контрабанда»?
4. Дайте поняття «митний простір держави».
5. Яке покарання передбачено за вчинення контрабанди?
6. Що являють собою митні привілеї?
7. Які є міжнародні стандарти у сфері спрощення та гармонізації митних процедур?
8. Які є міжнародні організації у сфері митних відносин?



Термінологічний словник:



кримінально-правової охорони зовнішньоекономічної діяльності, контрабанда, міжнародне співробітництво у митній сфері, митний простір держави, митні привілеї, гармонізація митних процедур, міжнародні стандарти.

Тестові завдання:

1. Добровільна відмова від вчинення контрабанди можлива:

- а) на будь-якій стадії вчинення кримінального правопорушення;
- б) лише на стадії готування до незаконного переміщення предметів через митний кордон або незакінченого замаху на його вчинення, коли особа усвідомлює можливість доведення злочину до кінця, але з власної ініціативи відмовляється від цього;
- в) лише на стадії закінченого замаху на вчинення незаконного переміщення предметів через митний кордон.

2. Суб'єктом контрабанди є:

- а) спеціальний суб'єкт – службова чи посадова особа;
- б) спеціальний суб'єкт – нерезидент України;
- в) загальний суб'єкт – осудна особа, яка досягла 16-річного віку.

3. Контрабанда є злочином:

- а) з формальним складом;
- б) з матеріальним складом;
- в) з легальним складом.



4. Обов'язковою ознакою об'єктивної сторони складу кримінального правопорушення – контрабанди – є:

- а) місце вчинення - це митний кордон;
- б) засіб вчинення – автомобільний транспорт;
- в) шкідливі наслідки і причинний зв'язок між діянням і наслідками;

5. У якому документі визначено строки проведення дізнання у справах про контрабанду?

- а) Митному кодексі;
- б) Кримінальному кодексі;
- в) Кримінально-процесуальним кодексом.

6. Формою співробітництва держав в області митного права не є:

- а) проведення спільного контролю у пунктах пропуску;
- б) узгоджене застосування процедур митного контролю;
- в) направлення подяки консулу.

7. Чи є участь у міжнародних організаціях формою міжнародного співробітництва?

- а) так є;
- б) ні;
- в) так, але участь не у всіх міжнародних організаціях є формою міжнародного співробітництва.

8. Чи є міжнародне митне право частиною національного митного права України?

- а) так є;
- б) ні;
- в) окремі його нормативно-правові акти, визнані у встановленому законодавством України порядку.

9. Чи завжди «митний кордон» та «державний кордон» співпадають?

- а) так, завжди;
- б) ні;
- в) не завжди співпадають, однак у більшості співпадають.

10. Основним джерелом міжнародного митного права є:

- а) міжнародний договір;
- б) міжнародний звичай;
- в) міжнародні принципи.

Практичні завдання:

Задача 1:

Київська типографія «Друк» ввезла на митну територію України як виставковий експонат, під зобов'язання про зворотне вивезення, десятикольорову друкарську машину «Heidelberg». Але після закінчення строку, зазначеного у зобов'язанні, вона не була вивезена і використовувалася для поліграфічних робіт.

Здійсніть юридичний аналіз ситуації.



Задача 2:

Харківське приватне підприємство «Фрукт» оформило в Одеському морському порту в митний режим транзиту в Росію 30 т. бананів, але в зазначений строк вантаж в митницю призначення доставлений не був.

Здійсніть юридичний аналіз ситуації.

Правовий путівник:

Стаття 456 МКУ «Контрольовані поставки наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»:

1. Відповідно до законів України органи доходів і зборів з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними органами, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контрольованої поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.



2. Порядок проведення контрольованої поставки визначається МКУ і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону,

погодженням із Генеральною прокуратурою України та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

Стаття 457 МКУ «Переміщення товарів під негласним контролем»:

1. З метою виявлення та притягнення до відповідальності осіб, причетних до вчинення контрабанди, а також з метою вилучення товарів, щодо яких є підозра в незаконному переміщенні через митний кордон України, переміщення таких товарів може здійснюватися під негласним контролем та оперативним наглядом правоохоронних органів.

2. Порядок проведення негласного контролю за переміщенням товарів визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженням з Генеральною прокуратурою України та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

Стаття 563 МКУ «Участь України у міжнародному співробітництві з питань державної митної справи»

1. Участь України у міжнародному співробітництві з питань державної митної справи є складовою частиною її зовнішньополітичної діяльності.

Стаття 564 МКУ «Міжнародна діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику»:

1. Міжнародна діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, спрямовується і координується Президентом України, Кабінетом Міністрів України та здійснюється за погодженням з Міністерством закордонних справ України.

2. За дорученням Кабінету Міністрів України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, може в обсязі наданих відповідно до закону повноважень вести переговори та консультативну роботу, пов'язану з підготовкою міжнародних договорів з питань державної митної справи.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, з метою вдосконалення митного контролю

підтримує зв'язки з митними адміністраціями іноземних держав, в установленому законом порядку укладає з ними відповідні міжвідомчі договори.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, представляє Україну у Всесвітній митній організації, інших міжнародних організаціях.

Стаття 565 МКУ «Співробітництво органів доходів і зборів України з органами доходів і зборів суміжних держав»:

1. Відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до закону, органами доходів і зборів України спільно з органами доходів і зборів суміжних держав може здійснюватися:

1) проведення спільного митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України;

2) узгодження в установленому законом порядку часу здійснення митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України, процедур митного контролю, митного оформлення та взаємне визнання документів, що використовуються органами доходів і зборів для виконання митних формальностей;

3) проведення спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення контрабанди та порушень митних правил;

4) проведення в установленому законом порядку спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення правопорушень у сфері службової діяльності працівників органів доходів і зборів України та митних служб суміжних держав;

5) проведення інших спільних одноразових чи постійних заходів з питань, що відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України належать до повноважень органів доходів і зборів;

6) обмін інформацією, у тому числі з використанням інформаційних технологій та систем.

Стаття 566 МКУ «Підтримання оперативного зв'язку між органами доходів і зборів України і органами доходів і зборів суміжних іноземних держав»

1. З метою вирішення невідкладних питань щодо пропуску товарів, виявлення та припинення контрабанди і порушення митних правил, забезпечення законності і правопорядку в пунктах пропуску через державний кордон України керівнику митниці та

його заступникам надається право проведення робочих зустрічей з представниками митного органу суміжної іноземної держави.

2. Про час, умови і мету таких зустрічей керівник митниці або особа, яка виконує його обов'язки, повідомляє керівника відповідного органу охорони державного кордону України.

3. Порядок проведення таких зустрічей визначається Кабінетом Міністрів України, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, укладеним відповідно до закону.

Стаття 567 МКУ «Взаємодія органів доходів і зборів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил»:

1. *Взаємодія органів доходів і зборів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил здійснюється в порядку, передбаченому міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону.*

СТРУКТУРА ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ

- 1) Опитування студентів згідно із запропонованими питаннями, наведеними у плані заняття.
- 2) Експрес-опитування або тестування.
- 3) Аналіз роботи та оголошення оцінок
- 4) Відповіді на запитання студентів та визначення завдання по підготовці до наступного практичного заняття.

КРИТЕРІЇ ТА ФОРМИ ОЦІНЮВАННЯ

ПОТОЧНИЙ ТА ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

«Митне право» являє собою навчальну дисципліну, яка викладається на кафедрі транспортних технологій та механіки Факультету інженерії машин, споруд та технологій Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя у IV семестрі.

Успіхи навчально-пізнавальної діяльності студентів за наслідком вивчення даної навчальної дисципліни характеризуються кількісними та якісними показниками, що виражаються та фіксуються оцінкою.

Загалом, оцінювання знань є процесом визначення та вираження в умовних одиницях (балах), а також в оцінних судженнях викладача знань, умінь і навичок студентів відповідно до вимог навчальних програм.

Перевірка якості знань студентів з даної навчальної дисципліни здійснюється шляхом поточного контролю (ПК) протягом курсу практичних занять та підсумкового контролю знань (ПКЗ) під час заліку.

Підсумкова оцінка знань обчислюється підрахунком суми балів, набраних під час ПК та ПКЗ.

Загальним об'єктом оцінювання знань студентів є відповідні частини навчальної програми з курсу «Митне право», засвоєння якої перевіряється під час практичних занять та перевірки письмових робіт.

Завданням ПК є перевірка розуміння та засвоєння навчального матеріалу, здатності осмислити зміст опрацьованої теми, умінь застосовувати набуті знання при відповіді на теоретичні питання та при вирішенні практичних завдань.

Критерії оцінювання знань студентів наведено у таблиці

<i>Вид активності студента</i>	<i>Зміст активності студента</i>	<i>Кількість видів</i>	<i>Кількість балів за вид</i>	<i>Всього (в балах)</i>
--------------------------------	----------------------------------	------------------------	-------------------------------	-------------------------

<i>Основні види активності студента</i>				
Присутність на всіх лекційних та практичних заняттях	Протягом вивчення усього курсу	27	0,3	8
Відповіді на практичних заняттях	Розкриття питання згідно плану практичного заняття, запропонованого у навчально-методичному посібнику з даного курсу	9 (9 тем)	До 3 (за тему)	27
Проведення модульного контролю	Після вивчення тем, віднесених згідно робочої програми до відповідного модуля	2	До 20	40
<i>Додаткові види активності студента</i>				
Вирішення індивідуального практичного завдання (кейсу)	Після вивчення усього курсу	1	До 5	5
Представлення презентації	Доповідь (виступ на задану тему на практичному занятті) з презентацією за допомогою технічних засобів	1	До 5	5
Виступ із доповіддю на конференції	По темі, що входить в предмет навчальної	1	5	5

будь-якого рівня та (або) опублікування тез доповіді	дисципліни			
Складання практичних (ситуаційних) задач	Підготовка завдань по темах курсу (не менше 3-х тем та не менше 5 практичних ситуацій)	1	До 5	5
Опублікування наукової статті	Публікація наукової статті по темі, що входить у предмет вивчення навчальної дисципліни	1	15	15

Пояснення щодо застосування наведеної шкали оцінювання знань студентів:

Основні види активності дають студенту можливість набрати 75 балів (+ 1/3 від отриманої суми балів). Вони є обов'язковими для всіх студентів і реалізуються в аудиторній формі.

Відвідування лекцій та практичних занять передбачає фізичну присутність студента на лекції чи на практичному занятті. Бали не нараховуються у випадках, коли студент був відсутній (незалежно від причини відсутності), запізнився або допускав порушення дисципліни. Бали нараховуються за кожне фактично відвідане заняття незалежно від того, відповідав студент на них, чи ні.

Відповіді на практичних заняттях передбачають розкриття питань по темі курсу, вирішення практичних завдань, доповнення. Залежно від обсягу та якості відповіді їх можна оцінювати до 3-х балів за заняття.

Проведення модульного контролю здійснюються у формі тестування у системі електронного навчання ТНТУ, який полягає у наданні відповідей на

поставлені проблемні питання з теми курсу. Відповіді оцінюються за повнотою та правильністю.

Додаткові види активності дають можливість добрати бали до 35 (якщо це потребується). Додаткові види застосовуються як альтернативні за бажанням студента і за узгодженням з викладачем та мають на меті стимулювання студента до самостійної, наукової, творчої роботи. Передбачається можливість обрання лише одного додаткового виду активності.

Вирішення індивідуального практичного завдання (кейсу) передбачає вирішення практичного завдання підвищеної складності задля перевірки вміння застосувати набуті теоретичні знання при вирішенні змодельованих практичних ситуацій.

Представлення презентації полягає у виступі на задану викладачем актуальну тему на практичному занятті з використанням технічних засобів.

Виступ із доповіддю на конференції будь-якого рівня та (або) опублікування тез доповіді передбачає підготовку тез наукової доповіді і їх опублікування у збірнику певної студентської наукової конференції, а також виступ на ній (за можливості) з тематики, що входить до предмета навчальної дисципліни. Тематика тез та конференція, на яку вони будуть подані, визначаються студентом за погодженням з викладачем (науковим керівником).

Складання практичних (ситуаційних) задач є самостійною творчою розробкою студента по темах курсу. Задача має включати до себе формулювання практичної ситуації та постановку питань до неї. Оцінюється оригінальність задачі, її змістовність, проблемність питань, на які вона розрахована.

Опублікування наукової статті передбачає підготовку та опублікування наукової статті з теми, що входить до предмета судового права в будь-якому виданні юридичного спрямування.

Підсумковий бал за результатами ПК обчислюється під час останнього практичного заняття відповідного семестру. Результати ПК знань студентів

своєчасно вносяться до журналу обліку роботи викладача та регулярно оприлюднюються в академічній групі (особисто студенту за його запитом). У разі невиконання завдань ПК з об'єктивних причин студенти мають право на ліквідацію заборгованості (їх час та порядок визначається кафедрою).

Підсумковий контроль знань студентів з навчальної дисципліни «Митне право» здійснюється у формі заліку.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

Мета виконання індивідуального завдання полягає у поглибленому самостійному вивченню митного права, чинного законодавства в сфері митної справи, практики його застосування, міжнародної співпраці в даній сфері.

Дана група завдань має науково-дослідницький характер, спонукає до якнайповнішої реалізації творчих можливостей студентів, рекомендована тим із них, хто опанував базовий зміст навчальної програми й виявляє здібності та інтерес до такої роботи.

Виконання індивідуального завдання необхідно починати з вивчення відповідних розділів підручників, навчальних посібників, нормативно-правових актів, практичних матеріалів, які студент повинен знайти і опрацювати самостійно.

Вимоги до оформлення:

Текст завдання повинен бути набраним на комп'ютері з одного боку аркуша формату А4, шрифт – Times New Roman, розмір – 14, поля: верхнє, нижнє та ліве – 20 мм, праве – 10 мм, інтервал – 1,5.

Кожен розділ плану починається з нової сторінки.

Сторінки повинні бути пронумеровані у правому верхньому куті.

Обсяг індивідуально завдання - 15 – 17 сторінок.

У кінці завдання наводиться список використаної літератури (8– 10 джерел), поданої в алфавітному порядку за прізвищем автора, з наведенням назви праці (статті), видавництва, року видання та загальної кількості сторінок із кожного літературного джерела.

Підготовлене завдання захищається на практичному занятті. Не допускається до захисту завдання, якщо: текст роботи є копіюванням тексту підручника; основні питання не розкрито або викладено фрагментарно; текст містить помилки; індивідуальне завдання оформлено неправильно.

Загальні вимоги, що забезпечують максимальну оцінку виконання

індивідуального завдання:

1. актуальність теми і правильність побудови змісту роботи (аналіз сучасного стану законодавства, визначення проблемних питань та шляхів їх вирішення);
2. повнота розкриття структурних елементів змісту (вступ, загальна частина, постановка проблеми, пропозиції щодо її рішення, висновки, список використаних джерел);
3. грамотність, лаконізм і логічна послідовність викладу;
4. оформлення відповідно до методичних рекомендацій та чинних стандартів;
5. наявність посилань на джерела інформації (нормативна база, монографії, автореферати кандидатських та докторських дисертацій, наукові статті, науково-практичні коментарі, матеріали судової практики, законопроекти, міжнародне законодавство);
6. самостійність виконання (діагностується під час захисту).

Перелік тем індивідуальних завдань з митного права:

1. Поняття, предмет та метод митного права.
2. Система та джерела митного права України.
3. Поняття та види митних правовідносин.
4. Поняття та структура митно-правової норми.
5. Державна митна політика: поняття, принципи і форми здійснення.
6. Органи доходів і зборів. Структура та організація діяльності органів доходів і зборів.
7. Загальні принципи здійснення митного контролю.
8. Організація митного контролю.
9. Форми митного контролю.
10. Особистий огляд як виняткова форма митного контролю.
11. Режим зони митного контролю.

12. Здійснення митного контролю.
13. Перевезення, зберігання і розпорядження товарами, що знаходяться під митним контролем.
14. Звільнення від митного огляду.
15. Види митних режимів. Вибір та зміна митного режиму.
16. Митні режими імпорту та реімпорту.
17. Митні режими експорту та реекспорту.
18. Митний режим транзиту.
19. Митні режими тимчасового ввезення та тимчасового вивезення.
20. Митний режим митного складу.
21. Митний режим безмитної торгівлі.
22. Митний режим вільної митної зони.
23. Митні режими переробки на митній території та переробки за межами митної території.
24. Митний режим знищення або руйнування.
25. Митний режим відмови на користь держави.
26. Загальні положення щодо умов та порядку переміщення і пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.
27. Засоби і способи переміщення товарів.
28. Пункти пропуску через державний кордон України, в яких товари переміщуються через митний кордон.
29. Обмеження щодо переміщення окремих товарів і предметів через митний кордон України.
30. Ввезення на митну територію України громадянами харчових продуктів.
31. Особливості товарів які можуть бути віднесені до особистих речей громадян.
32. Умови тимчасового ввезення та ввезення з метою транзиту товарів на митну територію України громадянами.

33. Особливості тимчасового ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування на митну територію України.
34. Особливості ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування з метою транзиту через митну територію України.
35. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України дипломатичними представництвами іноземних держав в Україні.
36. Переміщення через митний кордон України дипломатичної пошти та консульської валізи.
37. Види діяльності, контроль за провадженням яких здійснюється органами доходів і зборів.
38. Митна статистика.
39. Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності.
40. Переміщення (пересилання) товарів через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях.
41. Ввезення і вивезення культурних цінностей через митний кордон України.
42. Переміщення валютних цінностей через митний кордон України.
43. Пропуск та оподаткування товарів, що вивозяться (пересилаються) громадянами за межі митної території України.
44. Пропуск та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України.
45. Ввезення на митну територію України громадянами алкогольних напоїв та тютюнових виробів.
46. Порядок митного контролю і митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності.
47. Державний експортний контроль.
48. Загальні положення про митне оформлення. Мета митного оформлення.
49. Поняття та процедура декларування.

50. Декларанти. Митна брокерська діяльність.
51. Правові основи митно-тарифного регулювання.
52. Мито та його види.
53. Види ставок мита.
54. Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту.
55. Країна походження товарів.
56. Звільнення від оподаткування митом (податкові пільги).
57. Тарифні пільги (тарифні преференції).
58. Уповноважений економічний оператор.
59. Нетарифне регулювання переміщення товарів через митний кордон.
60. порушення митних правил і відповідальність за них.
61. Види адміністративних стягнень за порушення митних правил.
62. Види порушень митних правил та відповідальність за такі правопорушення.
63. Проведення у справах про порушення митних правил.
64. Оскарження постанов у справах про порушення митних правил.
65. Оскарження неправомірних дій органів доходів і зборів України.
66. Виконання постанови про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил.
67. Попередження як стягнення за порушення митних правил.
68. Штраф як стягнення за порушення митних правил.
69. Конфіскація як стягнення за порушення митних правил.
70. Загальні правила накладення адміністративних стягнень.
71. Строки накладення адміністративних стягнень.
72. Органи, уповноважені розглядати справи про порушення митних правил.
73. Місце та строки розгляду справи про порушення митних правил.
74. Правове становище осіб, які беруть участь у провадженні про порушення митних правил.

75. Правовий режим митного простору держави.
76. Зони вільної торгівлі.
77. Міжнародна митна інтеграція.
78. Міжнародні організації у міжнародному митному праві.
79. Міжнародні стандарти у сфері спрощення та гармонізації митних процедур.
80. Система митних привілеїв і преференцій в міжнародному праві.
81. Міжнародно-правове співробітництво з питань взаємодопомоги держав в митних питаннях
82. Участь України у міжнародному співробітництві в митній сфері.
83. Поняття кримінально-правової охорони зовнішньоекономічної діяльності України.
84. Міжнародне співробітництво у сфері боротьби з митними кримінальними правопорушеннями.
85. Контрабанда як розповсюджений вид порушення митних правил.

Основні правові визначення понять, які використовуються у навчальному курсі «Митне право»:

***Стаття 4 Митного кодексу України дає визначення основних термінів і понять, які використовуються у даному нормативно-правовому акті.
Зокрема:***

1. У Митному кодексі України наведені нижче терміни і поняття вживаються в такому значенні:

1) валютні цінності:

а) валюта України - грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, монет та в інших формах, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території України, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

б) іноземна валюта - іноземні грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, монет, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території відповідної іноземної держави, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обмінові на грошові знаки, які перебувають в обігу;

в) платіжні документи та цінні папери (акції, облігації, купони до них, векселі (тратти), боргові розписки, акредитиви, чеки, банківські накази, депозитні сертифікати, інші фінансові та банківські документи), виражені у валюті України, в іноземній валюті або банківських металах;

г) банківські метали - золото, срібло, платина, метали платинової групи, доведені (афіновані) до найвищих проб відповідно до світових стандартів, у зливках і порошках, що мають сертифікат якості, а також монети, вироблені з дорогоцінних металів;

2) вантаж експрес-перевізника - консолідовані за єдиним транспортним документом міжнародні експрес-відправлення чи міжнародні експрес-відправлення, що не увійшли до складу цих консолідованих міжнародних експрес-відправлень за своїм характером, розмірами або з інших причин, що переміщуються (пересилаються) експрес-перевізником через митний кордон України;

3) вантажне відправлення - товари, що надходять в Україну на адресу осіб або відправляються ними за межі України, або переміщуються транзитом через митну територію України, крім товарів, що належать громадянам та переміщуються ними у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі;

4) ввезення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України - сукупність дій, пов'язаних із переміщенням товарів, транспортних засобів через митний кордон України у будь-який спосіб у відповідному напрямку;

5) випуск товарів - надання органом доходів і зборів права на користування та/або розпорядження товарами, щодо яких здійснюється митне оформлення, відповідно до заявленої мети;

6) вільний обіг - обіг товарів, який здійснюється без обмежень з боку органів доходів і зборів України;

7) громадяни - фізичні особи: громадяни України, іноземці, особи без громадянства;

8) декларант - особа, яка самостійно здійснює декларування або від імені якої здійснюється декларування;

9) декларація митної вартості - документ встановленої форми, що подається декларантом і містить відомості щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи стосовно яких змінюється митний режим;

9-¹) державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин - документальна перевірка, перевірка відповідності та фізична перевірка, які здійснюються відповідно до Закону України "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин";

10) дозвіл органу доходів і зборів - надання особі органом доходів і зборів усно, письмово (паперовим або електронним документом) чи шляхом проставлення відбитка особистої номерної печатки на супровідних документах (деклараціях, відомостях) права на вчинення певних дій;

11) дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення, напівдорогоцінне каміння - терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними";

12) експрес-перевізник - перевізник, який з використанням будь-якого виду транспорту здійснює прискорене перевезення міжнародних експрес-відправлень за єдиним транспортним документом (загальні авіанакладні (AWB - airwaybill, MAWB - master airwaybill), CMR, bill of lading (коносамент) тощо), а також забезпечує приймання, обробку, пред'явлення таких відправлень органам доходів і зборів для митного контролю та митного оформлення в місцях їх митного оформлення та видачу одержувачам (повернення відправникам);

13) заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності - не пов'язані із застосуванням мита до товарів, що переміщуються через митний кордон України, встановлені відповідно до закону заборони та/або обмеження, спрямовані на захист внутрішнього ринку, громадського порядку та безпеки, суспільної моралі, на охорону здоров'я та життя людей і тварин, охорону

навколишнього природного середовища, захист прав споживачів товарів, що ввозяться в Україну, а також на охорону національної культурної та історичної спадщини;

14) зона митного контролю - місце, визначене органами доходів і зборів в пунктах пропуску через державний кордон України або в інших місцях митної території України, в межах якого органи доходів і зборів здійснюють митні формальності;

15) іноземні товари - товари, що не є українськими відповідно до пункту 61 цієї статті, а також товари, що втратили митний статус українських товарів відповідно до цього Кодексу;

16) контейнер - транспортне обладнання (клітка, знімна цистерна або подібний засіб), що:

а) являє собою повністю або частково закриту ємність, призначену для поміщення в неї вантажів;

б) має постійний характер і завдяки цьому є достатньо міцним, щоб слугувати для багаторазового використання;

в) спеціально сконструйоване для полегшення перевезення вантажів одним або кількома видами транспорту без проміжного перевантаження;

г) сконструйоване таким чином, щоб полегшити його перевантаження, зокрема з одного виду транспорту на інший;

г) сконструйоване таким чином, щоб його можна було легко завантажувати та розвантажувати;

д) що має внутрішній об'єм не менше одного метра кубічного.

Термін "контейнер" включає приладдя та обладнання, необхідні для цього типу контейнера, за умови, що вони перевозяться разом із контейнером. Знімні кузови прирівнюються до контейнерів;

17) контрафактні товари - товари, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, ввезення яких на митну територію України або

вивезення з цієї території є порушенням прав інтелектуальної власності, що охороняються відповідно до закону;

18) культурні цінності - об'єкти матеріальної та духовної культури, що мають художнє, історичне, етнографічне та наукове значення і підлягають збереженню, відтворенню та охороні відповідно до законодавства України;

19) моторні транспортні засоби - транспортні засоби, що рухаються за допомогою встановленого на них двигуна;

20) митна декларація - заява встановленої форми, в якій особою зазначено митну процедуру, що підлягає застосуванню до товарів, та передбачені законодавством відомості про товари, умови і способи їх переміщення через митний кордон України та щодо нарахування митних платежів, необхідних для застосування цієї процедури;

21) митна процедура - зумовлені метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей та порядок їх виконання;

22) митне забезпечення - одноразові номерні запірно-пломбові пристрої, печатки, штампи, голографічні мітки, засоби електронного цифрового підпису та інші засоби ідентифікації, що використовуються органами доходів і зборів для відображення та закріплення результатів митного контролю та митного оформлення;

23) митне оформлення - виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

24) митний контроль - сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм цього Кодексу, законів та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку;

25) митний режим - комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус,

умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення;

26) митний статус товарів - належність товарів до українських або іноземних;

27) митні платежі:

а) мито;

б) акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції);

в) податок на додану вартість із ввезених на митну територію України товарів (продукції);

28) митні правила - встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх органам доходів і зборів для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем, або контроль за якими покладено на органи доходів і зборів цим Кодексом та іншими законами України;

29) митні формальності - сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і органами доходів і зборів з метою дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи;

30) міжнародний транспортний документ - номерний товаросупровідний документ, який є договором на перевезення кожного окремого міжнародного експрес-відправлення;

31) міжнародні поштові відправлення - упаковані та оформлені відповідно до вимог актів Всесвітнього поштового союзу та Правил надання послуг поштового зв'язку листи, поштові картки, бандеролі, спеціальні мішки з позначкою "М", дрібні пакети, відправлення з оголошеною цінністю, поштові посилки, згруповані поштові відправлення з позначкою "Консигнація", відправлення міжнародної прискореної пошти "EMS", які приймаються для

пересилання за межі України, доставляються в Україну або переміщуються через територію України транзитом операторами поштового зв'язку;

32) міжнародні експрес-відправлення - належним чином упаковані міжнародні відправлення з документами чи товарним вкладенням, які приймаються, обробляються, перевозяться будь-яким видом транспорту за міжнародним транспортним документом з метою доставки одержувачу прискореним способом у визначений строк;

33) нерезиденти:

а) юридичні особи, утворені відповідно до законодавства інших держав, які здійснюють свою діяльність за межами України, а також їх відокремлені підрозділи з місцезнаходженням на території України, які не здійснюють господарську діяльність відповідно до законодавства України;

б) розташовані на території України дипломатичні представництва, консульські установи, інші офіційні представництва іноземних держав та міжнародних організацій, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;

в) фізичні особи: іноземці та особи без громадянства, громадяни України, які мають постійне місце проживання за межами України, у тому числі ті, які тимчасово перебувають на території України;

34) несупроводжуваний багаж - товари, що відправляються їх власниками - громадянами з оформленням багажних або інших перевізних документів та переміщуються через митний кордон України окремо від цих громадян;

34-¹) органи доходів і зборів - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, митниці та митні пости;

35) особи - юридичні та фізичні особи;

36) особисті речі - товари, нові і такі, що були у вжитку, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб фізичної особи, які відповідають меті перебування зазначеної особи відповідно в Україні або за кордоном, переміщуються через митний кордон України у ручній поклажі,

супроводжуваному та несупроводжуваному багажі і не призначені для підприємницької діяльності, відчуження або передачі іншим особам;

37) перевізник - особа, яка здійснює перевезення товарів через митний кордон України та/або між органами доходів і зборів на території України або є відповідальною за такі перевезення;

38) підприємство - будь-яка юридична особа, а також громадянин-підприємець;

39) платник податків - особа, на яку відповідно до цього Кодексу, Податкового кодексу України та інших законів України покладено обов'язок зі сплати митних платежів;

40) повірений - особа, яка діє на підставі договору доручення з експрес-перевізником і здійснює пред'явлення міжнародних експрес-відправлень органу доходів і зборів за місцезнаходженням одержувача (відправника);

41) попереднє повідомлення - завчасне повідомлення органу доходів і зборів про намір ввезти товари на митну територію України або вивезти їх за її межі;

42) попередній документальний контроль - контрольні заходи, які полягають у перевірці документів та відомостей, необхідних для здійснення державних санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного контролю, та здійснюються органами доходів і зборів у пунктах пропуску через державний кордон України щодо товарів, що переміщуються через митний кордон України;

43) посадові особи підприємств - керівники та інші працівники підприємств (резиденти та нерезиденти), які в силу постійно або тимчасово виконуваних ними трудових (службових) обов'язків відповідають за додержання вимог, встановлених цим Кодексом, законами та іншими нормативно-правовими актами України, а також міжнародними договорами України, укладеними у встановленому законом порядку;

44) посадові особи представництв іноземних держав та міжнародних організацій - акредитовані в Україні глави дипломатичних представництв та члени дипломатичного персоналу, посадові особи консульських установ, представники іноземних держав при міжнародних організаціях, посадові особи міжнародних організацій;

45) постійне місце проживання - місце проживання на території будь-якої держави не менше одного року громадянина, який не має постійного місця проживання на території інших держав і має намір проживати на території цієї держави протягом будь-якого строку, не обмежуючи таке проживання певною метою, і за умови, що таке проживання не є наслідком виконання цим громадянином службових обов'язків або зобов'язань за договором (контрактом);

46) об'єкти права інтелектуальної власності - об'єкти авторського права і суміжних прав, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торговельні марки, географічні зазначення (зазначення походження товарів) та сорти рослин;

47) правовласник - особа, якій відповідно до закону належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, або особа, яка діє від її імені в межах наданих повноважень;

48) припаси:

а) товари, призначені для споживання пасажирями та членами екіпажів (бригад) на борту транспортних засобів, незалежно від того, продаються ці товари чи ні;

б) товари, необхідні для експлуатації і технічного обслуговування транспортних засобів на шляху прямування та у пунктах проміжних стоянок чи зупинок (у тому числі пально-мастильні матеріали), крім запасних частин та устаткування, які знаходяться у транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

в) товари, які призначаються для продажу на винос пасажиром та членам екіпажів (бригад) транспортних засобів і знаходяться у цих транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

49) пропуск товарів через митний кордон України - надання органом доходів і зборів відповідній особі дозволу на переміщення товарів через митний кордон України з урахуванням заявленої мети такого переміщення;

50) резиденти:

а) юридичні особи, які утворені та провадять свою діяльність відповідно до законодавства України, з місцезнаходженням на її території, а також їх відокремлені підрозділи за кордоном, що не здійснюють господарської діяльності;

б) дипломатичні представництва, консульські установи та інші офіційні представництва України за кордоном, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;

в) фізичні особи: громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які мають постійне місце проживання в Україні, у тому числі ті, які тимчасово перебувають за кордоном;

г) відокремлені підрозділи іноземних юридичних осіб з місцезнаходженням на території України, які здійснюють господарську діяльність відповідно до законодавства України;

г) інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, у тому числі постійне представництво інвестора-нерезидента;

51) ремонт - операції, що здійснюються для усунення недоліків товарів, приведення їх у робочий стан, відновлення ресурсу або характеристик та не призводять до зміни коду цих товарів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

52) ручна поклажа - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України разом з цими громадянами або уповноваженими ними особами без оформлення багажних чи інших перевізних документів;

53) спеціально виготовлене сховище (тайник) - сховище, виготовлене з метою незаконного переміщення товарів через митний кордон України, а також обладнані та пристосовані з цією метою конструктивні ємності чи предмети, які попередньо піддавалися розбиранню, монтажу тощо;

54) судно закордонного плавання - українське або іноземне судно, яке здійснює міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів та прибуває на митну територію України або вибуває за її межі;

55) супроводжуваний багаж - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України у багажних відділеннях транспортних засобів, якими прямують ці громадяни, з оформленням багажних або інших перевізних документів;

56) тарифна квота - визначений обсяг товару, в межах якого ввезення або вивезення такого товару здійснюється за пільговою ставкою мита або без застосування мита;

57) товари - будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що переміщується лініями електропередачі;

58) транспортні засоби - транспортні засоби комерційного призначення, транспортні засоби особистого користування, трубопроводи та лінії електропередачі;

59) транспортні засоби комерційного призначення - будь-яке судно (у тому числі самохідні та несамохідні ліхтери та баржі, а також судна на підводних крилах), судно на повітряній подушці, повітряне судно, автотransпортний засіб (моторні транспортні засоби, причеи, напівпричеи) чи рухомий склад залізниці, що використовуються в міжнародних перевезеннях для платного

транспортування осіб або для платного чи безоплатного промислового чи комерційного транспортування товарів разом з їхніми звичайними запасними частинами, приладдям та устаткуванням, а також мастилами та паливом, що містяться в їхніх звичайних баках упродовж їхнього транспортування разом із транспортними засобами комерційного призначення;

60) транспортні засоби особистого користування - наземні транспортні засоби товарних позицій 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з УКТ ЗЕД та причепи до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, плавучі засоби та повітряні судна, що зареєстровані на території відповідної країни, перебувають у власності або тимчасовому користуванні відповідного громадянина та ввозяться або вивозяться цим громадянином у кількості не більше однієї одиниці на кожен товарну позицію виключно для особистого користування, а не для промислового або комерційного транспортування товарів чи пасажирів за плату або безоплатно;

61) українські товари - товари:

а) які повністю отримані (вироблені) на митній території України та які не містять товарів, ввезених із-за меж митної території України. Товари, повністю отримані (вироблені) на митній території України, не мають митного статусу українських товарів, якщо вони отримані (вироблені) з товарів, які не перебувають у вільному обігу на митній території України;

б) ввезені на митну територію України та випущені для вільного обігу на цій території;

в) отримані (вироблені) на митній території України виключно з товарів, зазначених у підпункті "б", або з товарів, зазначених у підпунктах "а" і "б" цього пункту;

62) умовне звільнення від оподаткування митними платежами - звільнення від сплати нарахованого податкового зобов'язання у разі поміщення товарів у митні режими, що передбачають звільнення від оподаткування митними платежами за умови дотримання вимог митного режиму;

63) уповноважена особа (представник) - особа, яка на підставі договору або належно оформленого доручення, виданого декларантом, наділена правом вчиняти дії, пов'язані з проведенням митних формальностей, щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта;

64) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, - центральний орган виконавчої влади, що є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань забезпечення формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів та реалізації єдиної державної податкової, державної митної політики, забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями при застосуванні податкового та митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску.

ЛІТЕРАТУРА:

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ:



1. Митний кодекс України № 4495 від 13 березня 2012 року // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 44–48. – Ст. 552.
2. Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції: Закон від 17.07.1997 № 468/97–ВР // Офіційний вісник України. – 1997. – № 41. – С. 24 від 24.10.1997.
3. Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну: Закон від 22.12.1998 № 332–XIV // Офіційний вісник України. – 1999. – № 7. – С. 27 від 05.03.1999.
4. Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту: Закон від 22.12.1998 № 330–XIV // Офіційний вісник України. – 1999. – № 7. – С. 28 від 05.03.1999.
5. Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту: Закон від 22.12.1998 № 331–XIV // Офіційний вісник України. – 1999. – № 7. – С. 67 від 05.03.1999.
6. Про зовнішньоекономічну діяльність : Закон України від 16 квітня 1991 р. № 959-XII // Відомості Верховної Ради. — 1991. — № 29. — Ст. 377.
7. Класифікатор митних органів, їх структурних підрозділів, митних організацій, спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України : Затверджено Наказом Міністерства фінансів України від 20.09.2012 № 1011 // Офіційний вісник України. – 2012. - № 60. – Ст. 2457
8. Про затвердження Примірної структури регіональної митниці, митниці та Вимог до штатної структури регіональної митниці, митниці. Наказ Державної митної служби України від 05.12.11 № 1025 // <http://yurist-onlin.com/law/19012>

9. Положення про митний контроль та митне оформлення міжнародних поштових відправлень : затверджене наказом Державної митної служби України, Державного комітету зв'язку та інформації України від 27. 10. 1999р. № 680 // <http://yurist-onlin.com/law/19012>

МІЖНАРОДНІ КОНВЕНЦІЇ І ДОГОВОРИ:

10. Конвенція про номенклатуру для класифікації товарів в митних тарифах (Брюссель, 15.12. 1950 р.).

11. Конвенція про оцінку товарів в митних цілях (Брюссель, 15.12. 1950 .).

12. Конвенція про митні пільги для туристів (Нью-Йорк, 04.06. 1954).

13. Протокол до Конвенції про номенклатуру для класифікації товарів в митних тарифах (Брюссель, 01.07. 1955 р.).

14. Митна конвенція про міжнародний транзит товарів (Конв. ITI) (Відень, 07.06.1971 р.).

15. Міжнародна конвенція про взаємну адміністративну допомогу для попередження, розслідування і покарання за митні правопорушення (Найробі, 9 червня 1977 р.).

16. Конвенція ООН про міжнародні змішані перевезення вантажів (27.05.1980).

17. Міжнародний договір про Гармонізовану систему опису і кодування товарів (ГС) (Брюссель, 14.06.1983 р.).

18. Угода про застосування митних документів при прямому автомобільному сполученні при перевезенні вантажів (17. 11.1983 р.).

19. Конвенція ООН по боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин (Відень. 20 грудня 1988 р.).

ПІДРУЧНИКИ ТА НАВЧАЛЬНІ ПОСІБНИКИ:

20. Митна безпека : підручник / Т. В. Калінеску. – О. О. Недобега. – В. С. Альошкін ; Східноукр. нац. Ун-т ім. Володимира Даля. – Сєверодонецьк : Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2014. – 335 с.
21. Митна політика та митна безпека України : монографія / за заг. ред. д. е. н. проф. П. В. Пашка, д.е.н.доц. І. Г. Бережнюка. – Хмельницький : ПП Мельник А. А., 2013. – 338 с. – (Митна справа в Україні).
22. Митна справа : навч. посіб.-практикум / за заг. ред. проф. О. Є. Кузьміна. – К. : Каравела. – 2014. – 232 с.
23. Митна справа : посібник-практикум / О. Є. Кузьмін. – О. Г. Мельник, О. Ю. Григор'єв. – [та ін.] ; за заг. ред. проф. О. Є. Кузьміна. – К. : Каравела, 2014. – 232 с.
24. Митна справа : навч. посіб. / [О. Є. Кузьмін та ін.] ; Нац. Ун-т «Львів. Політехніка». – Львів : Вид-во Львів. Політехніки, 2015. – 230 с.
25. Митна справа : підручник / [А. І. Крисоватий та ін. ; за ред. А. І. Крисоватого] ; Терноп. нац. екон. Ун-т., Ф-т фінансів, Каф. податків і фіскал. політики. – Тернопіль : Екон. думка ТНЕУ, 2014. – 539 с.
26. Митне обслуговування міжнародної економічної діяльності в умовах євроінтеграції: теоретичні положення і методичні підходи до практичних і лабораторних занять : навч. посіб. / [О. Є. Кузьмін та ін.] ; Нац. Ун-т «Львів. Політехніка». – Львів : Міські інформ. Системи, 2015. – 161 с.
27. Митне право : навч.-метод. посіб. / В. Т. Білоус, О. О. Кузьменко, Н. І. Блащук. – Ірпінь : ВЦ НУДПСУ, 2012. – 105 с.
28. Митне право Європи : хрестоматія / Держ. ВНЗ «Ужгород. нац. ун-т» ; [уклад. Л. М. Дорофеєва]. – Ужгород : Бреза, 2014. – 526 с.

ДОПОМІЖНА ЛІТЕРАТУРА:

29. Батанова Л. О. Адміністративні стягнення за порушення митних правил : проблеми застосування // Митна справа. – 2014. – №1. – С. 42–47.
30. Биков І. О. Формування інституту митної вартості в митному законодавстві // Митна справа. – 2015. – №2. – С. 75-82.
31. Биков І. О. Європейські митні стандарти / І. О. Биков // LEX PORTUS № 1(3)'2017. - С. 147-155.
32. Біленець Д. А. Процедури у пунктах пропуску як елемент реалізації правового режиму зони митного контролю // Митна справа. – 2015. – №3. – С. 44-49.
33. Білуха М. Т. Митний контроль : організація і методологія / М. Т. Білуха, Т. В. Микитенко // Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України (економіка, право). – 2014. – №1(64). – С. 181-187.
34. Годованець О. В. Фінансово-економічний механізм здійснення митного контролю // Формування ринкових відносин в Україні. – 2015. – №11. – С. 12-17.
35. Годяк А. І. Особливості провадження в справах про порушення митних правил в суді першої інстанції // Митна справа. – 2015. – №3. – С. 49-54.
36. Дегтярьова С. В. Поняття й ознаки митного контролю в Україні // Митна справа. – 2015. – №1. – С. 58-64.
37. Додін Є.В. Виникнення та становлення митного права України / Є.В. Додін // Митна справа. – 2013. - № 1. – С. 10-14.
38. Додін Є.В. Місце відповідальності за порушення митних правил у структурі юридичної відповідальності / Є.В. Додін // Митна справа. – 2013. - № 2. – С. 18-24.
39. Допілка В.О. Становлення поняття «контрабанда» в історії законодавства України В.О. Допілка // Митна справа. – 2012. - № 3. – С. 74-79.

40. Мищенко И.В. К вопросу о применении принципа диспозитивности в таможенном праве Украины в контексте реформирования таможенного законодательства // Административное право и процесс. 2016. № 1. С. 60 - 64.

41. Міщенко І. В. Митний статус товарів як елемент митного режиму // Митна справа. – 2014. – №5. – С. 29-34.

42. Міщенко І.В. Проблемні аспекти організації та провадження діяльності митного брокера в контексті дерегуляції господарської діяльності України // Митна справа. – 2015. – №5. – С. 29-35.

43. Марценко Н. С. Концептуальні основи правової регламентації міжнародних перевезень вантажів автомобільним транспортом / Н. С. Марценко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. – 2018. - №49. – С. 46-56.

44. Кобушко І. М. Спрощення та гармонізація митних процедур як фактори збільшення обсягів зовнішньої торгівлі держави / І. М. Кобушко, О. В. Ільченко, С. І. Денисенко // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – №10 (172). – С. 28-44.

45. Романенко В.В. Класифікація нетарифних засобів регулювання зовнішньої торгівлі / В.В. Романенко // Митна справа. – 2012. - № 3. – С. 49-55.

INTERNET-ДЖЕРЕЛА:

46. Верховна Рада України <http://www.rada.gov.ua/>.

47. Кабінет Міністрів України <http://www.kmu.gov.ua/>.

48. Постійне представництво України при ООН <http://www.uamission.org/>

Навчально-методичне видання

Розробник:

кандидат юридичних наук,

Наталія Степанівна Марценко

МИТНЕ ПРАВО

Методичні вказівки

Методичне видання спрямоване на вивчення і засвоєння студентами напряму підготовки 275 Транспортні технології (на автомобільному транспорті) самостійно та на підставі лекційного матеріалу теоретичної основи та практичного матеріалу з дисципліни «Митне право», аналізу внутрішнього та міжнародного законодавства, судової практики, що спрямовані на вирішення теоретичних та практичних проблем у сфері застосування норм митного права.